

อภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างกลุ่มรักรวมเพศกับกลุ่มปกติในท่านต่าง ๆ คือ ในด้านความสัมพันธ์กับบิดา ความสัมพันธ์กับมารดา ความสัมพันธ์กับบิดามารดาด้วยกัน ความสัมพันธ์กับพี่น้อง ประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว เกี่ยวกับความสนใจในท่านต่าง ๆ เช่น ความเป็นอยู่ในครอบครัว งานอดิเรก การคบเพื่อน ประสบการณ์ทางเพศ ตลอดจนแนวคิดหรือทัศนคติที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและตัวเอง ซึ่งจะอภิปรายเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

๑. ในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว

๑.๑.๑ ความสัมพันธ์กับบิดา เกี่ยวกับความอบอุ่นใกล้ชิดที่ได้รับจากบิดา กลุ่มรักรวมเพศมีความคิดเห็นว่าการแสดงความรักที่บิดามีต่อลูกนั้น บิดามีความรักลูกสาวมากกว่าลูกชาย รองลงมาเห็นว่ารักลูกสาวกับลูกชายเท่า ๆ กัน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติที่มีความเห็นว่ามีความรักลูกชายและลูกสาวเท่า ๆ กัน เป็นส่วนใหญ่ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัวแล้ว กลุ่มรักรวมเพศคิดว่าบิดามีความรักและเอาใจใส่ในตนเองน้อยกว่าพี่น้องบางคน ในขณะที่กลุ่มปกติมีความคิดเห็นว่ามีรักกับตนเองมากกว่าพี่น้องบางคนเป็นส่วนใหญ่ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

✓ การที่กลุ่มรักรวมเพศคิดว่า บิดารักลูกสาวมากกว่าลูกชายและให้ความรักกับตนเองน้อยกว่าพี่น้องบางคนทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ ในการปฏิบัติตนให้เป็นที่รักของบิดามากขึ้นกว่าพี่น้อง อาจการทำให้ตนเองต้องการของบิดา โดยการเลียนแบบจากมารดา หรือทำตนแบบลูกสาวเพื่อเรียกร้องความสนใจโดยไม่รู้ตัวซึ่งต่างจาก

กลุ่มปกติที่ได้รับความรักจากบิดาอย่างเพียงพอเพราะมีความรู้สึกว่ามีบิดารักลูกชายมากกว่าลูกสาว และยังมีความรู้สึกว่าได้รับความรักมากกว่าพี่น้องบางคนด้วย ทำให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างดี มีความมั่นใจในความรักที่ได้รับจากบิดาซึ่งตรงกับการศึกษาของ แม็กกี¹ ที่พบว่า ความสัมพันธ์ที่เด็กได้รับจากบิดานั้น มีความสำคัญมากกว่าจากมารดาเสียอีก

✓ ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความอบอุ่นรักใคร่ของบิดาที่มีต่อกลุ่มรักร่วมเพศกล่าวว่า ได้รับมากพอสมควร แต่ที่กล่าวว่าได้รับค่อนข้างน้อย น้อยที่สุด และไม่ได้เลย รวมกันแล้วมีจำนวนมากกว่าพวกที่บอกว่าได้รับความอบอุ่นมากพอสมควร ในกลุ่มปกติส่วนมากกล่าวว่าได้รับความอบอุ่นเลยมีจำนวนน้อย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐

ในด้านการตามใจของบิดานั้น กลุ่มรักร่วมเพศได้รับการตามใจมากที่สุดในการคบเพื่อน รองลงมาคือไม่ตามใจเลย นอกจากนั้นเป็นจำนวนน้อยที่ตามใจในเรื่องทุก ๆ อย่าง เช่น การตามใจในการใช้จ่ายเงิน และการแต่งกาย ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะตามใจทุกอย่าง รองลงมาคือตามใจในการคบเพื่อน ที่มีเป็นรายย่อย ๆ โกล้เคียงกันคือการตามใจในการแต่งกาย การใช้จ่ายเงิน และไม่ตามใจเลยมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในกรณีที่กลุ่มรักร่วมเพศกระทำสิ่งที่บิดาพอใจท่านจะให้ค่าชมเชยมากที่สุด รองลงมาคือไม่ให้อะไรเลย มีการให้เงินหรือสิ่งของน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติจะได้รับค่าชมเชยมากที่สุดเช่นกัน รองลงไปก็คือนำให้อะไรเลย การให้เงินและสิ่งของมีน้อยรายเช่นเดียวกับกลุ่มรักร่วมเพศ ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

1

Bryon McGee, loc. cit.

ถ้าทำสิ่งที่มีโทษห้ามกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จะถูกทำโทษทางวาจา รong ลงมา คือทำโทษโดยไม่พูดด้วย นอกจากนั้นก็มีการทำโทษทางกาย และทำโทษทั้งกายและ วาจาเป็นส่วนน้อย ในกลุ่มปกติก็มีลักษณะแบบเดียวกันคือทำโทษทางวาจา รong ลงไปว่ ไม่พูดกับลูก ที่เป็นส่วนน้อยคือทำโทษทางกายหรือทำโทษทั้งกายและวาจา ทั้งสองกลุ่ม จึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในกลุ่มรักรวมเพศ เวลาที่บิดาไม่พอใจจะไรก็ตามท่านมักจะไม่พูดกับใคร เป็น ส่วนมาก รong ลงมาคือออกไปนอกร้าน มีจำนวนน้อยที่ใช้การวากลาวเห็บแหม หรือ การทำร้ายคน ๆ นั้น ส่วนในกลุ่มปกติเวลาที่บิดาเกิดความไม่พอใจท่านมักจะไม่พูดกับ ใคร รong ลงมาคือออกไปนอกร้าน มีจำนวนน้อยที่ใช้การวากลาวเห็บแหมและการทำ ร้ายคนที่ทำให้โกรธ ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.๐๕

✓ ในด้านการเลียนแบบหรือถือคนตามอย่างบิดานั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่ไม่ถือ คนตามอย่างบิดา รong ลงมาจะเลียนแบบในด้านความประพฤติ การเลียนแบบการแต่ง กาย การเลียนแบบท่าทางจากบิดามีน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มปกติจะถือคนตามอย่างบิดาใน ด้านความประพฤติมากที่สุด ที่ไม่เอาอย่างเลียนนั้นมีน้อย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ การที่กลุ่มรักรวมเพศไม่เลียนแบบหรือถือคนตาม อย่างบิดานั้นอาจเกิดจากสาเหตุของการขาดความใกล้ชิดกับบิดา จึงทำให้ขาดความรู สึกประทับใจในการเลียนแบบ ที่กลุ่มรักรวมเพศมีความต้องการประพฤตินให้เป็นคนละ แบบกับที่บิดาต้องการนั้นเนื่องจากได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์จากบิดา ทำให้ ไม่ต้องการถือคนตามอย่างบิดา จากการพิจารณาผลของความใกล้ชิดกับบิดาของกลุ่มปกติ การได้รับความอบอุ่นและเข้าใจว่าเป็นที่รักของบิดากว่าบุคคลอื่นในครอบครัว เป็นการส่งเสริมให้เกิดความสนิทสนมใกล้ชิดกับบิดามากยิ่งขึ้น ทำให้มีการเลียนแบบบิดาในด้าน ความประพฤติและในด้านอื่น ๆ มากขึ้น

ในด้านความขัดแย้งกับบิดานั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จะมีความขัดแย้งในเรื่อง การคบเพื่อนชาย รong ลงมาคือการคบเพื่อนหญิงซึ่งมีจำนวนเท่ากับพวกที่ไม่ขัดแย้งกับบิดา

มีจำนวนน้อยที่มีความขัดแย้งในเรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร การขัดแย้งในเรื่องการเที่ยวเตร่และการแต่งกายมีจำนวนน้อยที่สุดในกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะไม่มี ความขัดแย้ง รองลงมาที่มีความขัดแย้งในเรื่องการคบเพื่อนชาย การเที่ยวเตร่ การแต่งกาย การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร และที่มีการขัดแย้งน้อยที่สุดคือ การคบเพื่อนหญิง ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

✓ เรื่องที่กลุ่มรักรวมเพศมีความสนใจและชอบคุยกับบิตามากที่สุดคือ เรื่องธุรกิจที่ จำเป็นเท่านั้น รองลงมาคือคุยเรื่องทั่ว ๆ ไป การคุยเรื่องส่วนตัวกับบิตามีน้อย และ มีที่ไม่อยากคุยกับบิตาเลย ในกลุ่มปกติก็ชอบคุยเรื่องทั่ว ๆ ไปมากที่สุด รองลงมาจะ คุยเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น การคุยเรื่องส่วนตัวมีน้อยที่สุด ไม่มีใครเลยที่ไม่อยากคุยกับ บิตา ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

✓ เกี่ยวกับเวลาในการพูดคุยกับบิตานั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่กล่าวว่ามีเพียงพอ แลแล้ว จำนวนรองลงมาถือว่าไม่อยากคุยกับบิตาเลย ที่ต้องการคุยมากกว่านี้มีค่อนข้าง น้อย มีที่กล่าวว่าอยากพูดคุยขายน้อยกว่านี้มีน้อยที่สุดในกลุ่มปกติส่วนใหญ่กล่าวว่า เพียงพอแล้ว รองลงมาต้องการคุยมากกว่านี้ ที่กล่าวว่าอยากคุยน้อยกว่านี้หรือไม่ อยากคุยขายน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระ- ดับ .๐๐๑ การที่กลุ่มรักรวมเพศไม่ชอบหรือรักบิตาและในบาง รายเกลียดบิตาด้วย แสดงว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความสนิทสนมใกล้ชิดกับบิตาน้อยกว่ากลุ่ม ปกติ

✓ จากผลที่กล่าวไว้ข้างต้นพอจะสรุปได้ว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึก ว่า บิตาให้ ความรักและสนใจในตัวลูกไม่เท่ากันคือรักลูกสาวมากกว่าลูกชาย ทั้งยังให้ความอบอุ่น รักใคร่กับกลุ่มรักรวมเพศน้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ การที่กลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกเช่น นี้ย่อมทำให้เกิดปัญหาในด้านการปรับตัวเพื่อให้บิตาเกิดความพอใจรักใคร่ตนเองมากขึ้น อาจจะเป็นโดยการทำตัว เป็นแม่ลูกสาว นอกจากนี้การขาดความรักใคร่และความอบอุ่น จากบิตาย่อมทำให้ความสนิทสนมใกล้ชิดกับบิตามีน้อยลง กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จึงไม่ เห็นความสำคัญของบิตาในการ เลียนแบบหรือการถือคนตามอย่างในความเป็นชาย ของบิตา ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มปกติที่มีความใกล้ชิดรักใคร่กับบิตา มีความพากภูมิใจในตัว

บิคาจึงมีการเลียนแบบบิคามากกว่า การที่กลุ่มรักร่วมเพศขาดความรู้สึกใกล้ชิดกับบิคา ย่อมก่อให้เกิดความไว้วางใจหรือถือบิคา เป็นที่พึ่งน้อยลงจะเห็นได้จากกรพุดคุยกับบิคานั้น กลุ่มรักร่วมเพศจะคุยด้วยก็เมื่อมีความจำเป็นเท่านั้นจะคุยแต่เรื่องทั่วไปแบบผิวเผิน เรื่องส่วนตัวที่สำคัญจะไม่นำมาคุยกับบิคาเลย บางครั้งก็มีความรู้สึกไม่อยากจะคุยด้วยเลย สิ่งนี้แสดงว่าการที่บิคาไม่มีความใกล้ชิดกับลูกชาย ย่อมทำให้ลูกมีทัศนคติไม่คอยดีกับบิคา ซึ่งต่างจากกลุ่มปกติที่ไม่มีความรู้สึกแบบนั้นเลย จากทัศนคติที่มีต่อบิคาจะพิจารณาได้ว่า กลุ่มรักร่วมเพศมีทัศนคติไม่คอยดีกับบิคา เท่าที่กลุ่มปกติคิดในแทบทุกด้านโดยกลุ่มรักร่วมเพศ เห็นว่าบิคา มีความดีค่อนข้างมาก แต่กลุ่มปกติจะเห็นว่าบิคา มีความดีมากที่สุด กลุ่มรักร่วมเพศเห็นว่าบิคา มีความเมตตาค่อนข้างมาก ค่อนข้างยุติธรรม ค่อนข้างมีเหตุผล ซึ่งกลุ่มปกติจะเห็นว่า บิคา ดีกว่าในแทบทุกด้านเป็นที่น่าสังเกตว่าในค่านความอ่อนโยน และแข็งแกร่งนั้น กลุ่มรักร่วมเพศได้กล่าวถึงขอเท็จจริงว่าตามความจริงบิคาไม่คอย จะมีความเข้มแข็งแบบผู้ชายค่อนข้างจะอ่อนแอในสายตาของลูก บิคาไม่คอยเป็นกันเองกับลูก เป็นผู้ที่ไม่กล้าหาญนักในสายตาของกลุ่มรักร่วมเพศ จึงทำให้เกิดความรู้สึกไม่สนิทสนมใกล้ชิดกับบิคา ทำให้ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อบิคาซึ่งก็เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าบิคาเป็นบุคคลที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อลูกมาก การที่บิคาไม่สนใจลูก มีการเพิกเฉย ละเลย ขาดการคุ้มครองดูแลยอมเป็นผลให้ลูกชายเกิดความกระหับกระเทือนทางอารมณ์ ซึ่งทำให้ปรับตัวไม่ได้ก็เพราะต้องการความอบอุ่นและความใกล้ชิด ลูกก็หันไปหาบุคคลอื่น เช่น มารดา หรือเพื่อนเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นกรง่ายที่จะทำให้เกิดรักร่วมเพศขึ้น

๑.๑.๒ ในค่านความสัมพันธ์กับมารดา

✓ เกี่ยวกับความรักที่มารดาให้กับลูกนั้นกลุ่มรักร่วมเพศมีความเห็นว่ามารดา รักลูกชายเท่ากับลูกสาว จำนวนรองลงมาเห็นว่ามารดา รักลูกชายมากกว่าลูกสาว ส่วนน้อยที่สุดที่เห็นว่ามารดา รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย กลุ่มปกติมีความเห็นใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

✓ เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัวกลุ่มรักร่วมเพศกล่าวว่าตนได้รับความรักจากมารดามากที่สุด จำนวนรองลงมากล่าวว่าได้รับความรักมากกว่าพี่น้องบางคน ที่-

กล่าวว่ได้รับความรักน้อยกว่าพี่น้องบางคนมีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติกล่าวว่มารดาให้ความรักกับตนมากกว่าพี่น้องบางคน ที่กล่าวว่มารดาความรักมากที่สุดมีจำนวนรองลงมา ที่กล่าวว่มารดาให้ความรักน้อยกว่าพี่น้องมีอยู่บาง และพวกที่บอกว่มารดาความรักน้อยที่สุด มีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

✓ ในด้านการได้รับความอบอุ่นรักใคร่จากมารดา นั้น กลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่มารดาให้ความรักใคร่พอสมควร รองลงมากล่าวว่มารดาให้ความรักมากที่สุด มีอยู่น้อยที่สุดที่กล่าวว่ได้รับความรักค่อนข้างน้อย ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่ก็กล่าวว่มารดาให้ความรักใคร่พอสมควร จำนวนรองลงไปกล่าวว่ได้รับความรักมากที่สุด มีน้อยที่สุดที่กล่าวว่ได้รับความรักใคร่อบอุ่นค่อนข้างน้อย ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะคล้ายกันจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การที่กลุ่มรักรวมเพศส่วนมากมีความรู้สึกว่ได้รับความรักจากมารดา มากกว่าที่ บีเบอร์^๒ ได้กล่าวถึงลักษณะของมารดาของบุคคลที่รักรวมเพศว่า มีลักษณะใกล้ชิดสนิทสนมกับลูกชายมากเกินไป และมักจะไปรบกวนรักใคร่ลูกชายที่รักรวมเพศมาตั้งแต่เขาวัยมากกว่าลูกคนอื่น ๆ

ในด้านการตามใจของมารดา นั้น กลุ่มรักรวมเพศได้รับการตามใจในเรื่องการคบเพื่อนมากที่สุด รองลงไปก็คือการตามใจทุกอย่าง นอกจากนั้นก็มีการตามใจในเรื่องการแต่งกาย การใช้จ่ายเงิน มีอยู่บางเป็นส่วนน้อย กรณีที่ไม่ตามใจเลยมีอยู่น้อยรายที่สุด ในกลุ่มปกติก็มีการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในด้านการทำสิ่งว่มารดาพอใจกลุ่มรักรวมเพศจะได้รับความชมเชยเป็นส่วนมาก รองลงมาคือมารดาจะให้เงิน มีไม่ให้อะไรเลยอยู่บาง ที่ให้สิ่งของมีน้อยที่สุด แยกดู-

²Irving Bieber, loc. cit.

ปกตินอกจากจะได้รับคำชมมากที่สุด รองลงมาจะได้รับคำติของจากมารดาและไม่ทำอะไร
เลย การให้เงินจะมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ถากลุ่มรักรวมเพศทำสิ่งที่มารดาห้ามจะถูกรมารดาทำโทษทางวาจามากที่สุด
จำนวนรองลงมาคือมีการทำโทษทั้งทางกายและวาจา การทำโทษทางกายและไม่พูด
ควมมีน้อยราย กลุ่มปกติก็ได้รับการปฏิบัติใกล้เคียงกัน ดูจากตาราง ๑๗ ทั้งสองกลุ่ม
จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เวลาที่มารดาที่มีความรู้สึกไม่พอใจ มารดาของกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติ
จะปฏิบัติตนคล้ายกันคือ ส่วนมากจะไม่พูดกับใคร จำนวนรองลงมาจะมีการวากลา
ตักเตือนและเหน็บแนม มีอยู่หลายรายที่ออกไปนอกบ้าน สำหรับการทำร้ายผู้ที่ไม่เป็น
ที่พอใจนั้นมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

✓ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลียนแบบหรือการถือตัวตามอย่างมารดานั้น กลุ่ม
รักรวมเพศถือตนตามอย่างมารดาในค่านความประพฤติมากที่สุด รองลงมาเลียนแบบ
ในค่านท่าทางและการแต่งกาย มีอยู่บ้างที่ไม่เลียนแบบมารดา สำหรับกลุ่มปกติก็มี
การเลียนแบบมารดาในค่านความประพฤติมากที่สุด รองลงไปคือเอาอย่างในค่านการ
แต่งกายและท่าทาง ที่ไม่เอาอย่างมีน้อยกว่าพวกรักรวมเพศ ทั้งสองกลุ่มมีความแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จึงอาจกล่าวได้ว่าการทำตัวแบบผู้หญิงของกลุ่มรัก
รวมเพศนั้นอาจได้ตัวอย่างจากมารดาเองหรือจากบุคคลอื่น น่าสังเกตว่าลักษณะของ
การถือตนตามอย่างมารดาไม่ได้เป็นกับกลุ่มรักรวมเพศทุกคน

✎ ในค่านความขัดแย้งกับมารดานั้นส่วนมากทั้งสองกลุ่มจะไม่ขัดแย้งกับมารดา
ส่วนน้อยของกลุ่มรักรวมเพศมีความขัดแย้งกับมารดาในเรื่องการคบเพื่อนชาย ขณะที่
กลุ่มปกติจะมีความขัดแย้งกับมารดาในเรื่องการเที่ยวเตร่ การแต่งกาย ในกรณี
การคบเพื่อนหญิงและการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรนั้นมีอยู่บ้างไม่มากนัก ทั้ง
ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การคุยกับมารคานักกลุ่มรักรวมเพศส่วนมากจะคุยเรื่องทั่ว ๆ ไป จำนวนรอง
ลงไปจะคุยเรื่องส่วนตัว เรื่องที่คุยน้อยที่สุดคือเรื่องธุรกิจ กลุ่มปกคิมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันมาก ไม่มีใครเลยในสองกลุ่มที่ไม่อยากคุยกับมารคา ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เกี่ยวกับความต้องการที่จะมีเวลาคุยกับมารคาทั้งกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกคิมีความเห็นว่าเพียงพอแล้ว จำนวนรองลงมาต้องการคุยมากกว่านี้ ที่กล่าววาต้องการคุยน้อยกว่านั้นน้อยที่สุดทั้งสองกลุ่ม จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เป็นที่น่าสังเกตุว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกไม่คอยแตกต่างจากกลุ่มปกคินักใน
ด้านความรู้สึกที่ใคร่หรือมีต่อมารคา กลุ่มรักรวมเพศเห็นวามารคารักลูกเท่า ๆ กันทั้งชายและหญิงและมีแนวโน้มที่จะรักลูกชายมากกว่าลูกสาว ทั้งยังเห็นว่าตนเองได้รับ
ความรักจากมารคามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มปกคิมีความรักให้ความรักมากกว่าพี่น้อง
บางคนเป็นส่วนมาก กลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกว่าได้ความรักจากมารคา มากกว่า
กลุ่มปกคิ กลุ่มรักรวมเพศจะเกิดความสนิทสนมไวใจรักใคร่มารคา มากเมื่อมีเรื่องอะไร
ที่สำคัญแม้เป็นเรื่องส่วนตัวก็จะเล่าให้มารคาฟัง นอกจากนี้ยังได้รับการตามใจจาก
มารคา มาก ทำให้เพิ่มความสนิทสนมใกล้ชิดยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมารคาใน
ด้านความประพฤติตามแบบผู้หญิง แม้แต่ในด้านท่าทางและการแต่งกาย "ความรักและ
อิทธิพลของมารคามีผลต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มรักรวมเพศ เพราะการ
เปลี่ยนแปลงมารคาย่อมมีผลต่อบุคลิกภาพ ตลอดจนบทบาททางเพศของเด็กในอนาคต
แต่กลุ่มรักรวมเพศบางคนมิได้เปลี่ยนแปลงจากมารคา เกิดจากการที่มีความห่างเหินหรือไม่
ได้อยู่กับมารคาก็มีบ้าง การที่กลุ่มรักรวมเพศมีความใกล้ชิดกับมารคา มากเกินไปหรือ
น้อยเกินไปย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจขึ้นได้ และเมื่อมีปัญหาด้านความสัมพันธ์
กับบิดาเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่จะหันไปหามารคา มากขึ้น การที่ต้องคลุกคลีใกล้ชิดกับมารคา
อยู่ฝ่ายเดียวย่อมทำให้เกิดความนิยมชมชอบในสิ่งที่ผู้หญิงทำ ซึ่งเป็นแนวโน้มไปสู่การ
เป็นรักรวมเพศได้มาก จะเห็นว่ากลุ่มรักรวมเพศมีทัศนคติที่ดีต่อมารคา เป็นส่วนใหญ่
เห็นวามารคาเป็นผู้นที่มีความดี เมตตา ซื่อสัตย์ มีอยู่บางรายที่เห็นวามารคามี

เหตุผลค่อนข้างน้อยไม่ค่อยเข้าใจลูก มีบางคนที่ไม่ทราบว่าการมาเป็นอย่างไรเพราะไม่เคยพบและใกล้ชิดจึงมีทัศนคติไม่ดีกับมารดาอยู่บ้าง สำหรับกลุ่มปกตินั้นมีทัศนคติที่ดีมากต่อมารดาทุกคน

๑.๑.๓ ความสัมพันธ์กับบิดาและมารดา

ในด้านความรู้สึกเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของบิดามารดานั้น กลุ่มรักร่วมเพศมีความรู้สึกว้าชีวิตครอบครัวของบิดามารดาไม่ค่อยมีความสุขนัก จำนวนรองลงไปกล่าวว่ามีสุขมากและมีความสุขค่อนข้างมาก ที่กล่าวว่าไม่มีความสุขเลยมีน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติส่วนใหญ่มีความคิดว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดามีความสุขมาก มีอยู่บ้างที่กล่าวว่ามีความสุขค่อนข้างมากเป็นจำนวนรองลงไป ที่กล่าวว่าไม่ค่อยมีความสุขนักมีจำนวนน้อยที่สุด ไม่มีใครกล่าวว่าบิดามารดาไม่มีความสุขเลยในกลุ่มนี้ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ครอบครัวมีความสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เยาว์วัย การที่กลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีความเห็นว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดาไม่มีความสุขนัก อาจก่อบัญหาทางจิตใจได้หลายประการ เช่น ทำให้เห็นว่าการมีชีวิตร่วมครอบครัวทำให้ชีวิตมีความยุ่งยาก หรือตามที่ บีเบอร์^๓ ได้กล่าวว่าในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ในการแต่งงานที่ไม่ราบรื่นนัก บิดามารดา ก็จะพยายามที่จะใช้วิธีการสนองความต้องการในคันความรักไปสูงสุด ในกรณีของมารดา ก็มักจะเลือกลูกชายเพื่อแสดงบทบาทคันความรักด้วย ด้วยวิธีการแบบนี้มารดาจะทำให้ลูกชายมีอารมณ์ทางเพศที่ผิดปกติคือเป็นคู่แข่งของบิดาและก็มี ความกลัวบิดาด้วย

3

Irving Bieber, et al. "Homosexuality : A Psychoanalytic Study of Male Homosexuals." Homosexual Dialectic, edited by Joseph Macaffrey. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1972 p. 94.

การใช้เวลาว่างของบิฑามารคาอยู่กับลูก ๆ นั้น กลุ่มรักร่วมเพศกล่าวว่า บิฑามารคาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ น้อยครั้งเป็นส่วนมาก แต่กลุ่มปกติส่วนมากกล่าวว่า บิฑามารคาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ น้อยมากจากตารางที่ ๒๔ แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ การที่กลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีความรู้สึกว้า บิฑามารคาใช้เวลาว่างอยู่กับลูกน้อยครั้งและไม่เคยอยู่กับลูกเลย ย่อมก่อให้เกิดความห่างเหินขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิฑามารคา ซึ่งตรงกับที่เทอร์แมนและไมล์ ๔ วิจัยว่าคู่สามีภรรยาที่ขาดความใกล้ชิดกับลูกชายไม่มีส่วนในการสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองและไม่ให้โอกาสลูก หรือส่งเสริมให้ลูกไปเกี่ยวข้องกับเด็กชายอื่น ๆ ทำให้ลูกไม่มีโอกาสในการรวมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของผู้ชาย

ในค่านิยมและทัศนคติและความเข้มงวดกับลูก ๆ นั้น กลุ่มรักร่วมเพศมีความเห็นว่า บิฑามารคาไม่เข้มงวดและทัศนคติและความเข้มงวดเหมาะสมแล้วเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงไป เห็นว่ามีกฎเกณฑ์ค่อนข้างมาก นอกจากนั้นเห็นว่าแทบไม่มีกฎเกณฑ์อะไรเลย และที่กล่าวว่ามีกฎเกณฑ์มากเกินไปมีจำนวนน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติส่วนมากมีความเห็นว่าเหมาะสมแล้วเช่นกัน จำนวนรองลงมาเห็นว่ามีกฎเกณฑ์ค่อนข้างมาก ที่กล่าวว่าไม่มีกฎเกณฑ์น้อยไปมีอยู่บ้าง ที่กล่าวว่าแทบไม่มีกฎเกณฑ์และมีมากเกินไปมีจำนวนน้อยที่สุดเช่นกัน ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เกี่ยวกับความขัดแย้งกับบิฑามารคา กลุ่มรักร่วมเพศจะแสดงออกด้วยการอยู่เฉย ๆ หนึ่งเงียบเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาจะแสดงออกด้วยการออกไปนอกบ้าน มีอยู่หลายคนที่ไม่ไปค้างบ้านเพื่อน ทำลายข้าวของมีน้อยที่สุด แต่กลุ่มปกติมักจะอยู่เฉย ๆ เป็นส่วนมาก รองลงไปก็ออกไปนอกบ้าน ที่กล่าวว่าไม่ขัดแย้งกับบิฑามารคามีอยู่บ้าง มีจำนวนน้อยที่สุดที่ไม่ไปค้างบ้านเพื่อน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เป็นที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มรักร่วมเพศมีการทำลายข้าวของเมื่อมีการขัดแย้งกับบิฑามารคา ซึ่งแสดงถึงการมีอารมณ์ที่รุนแรงกว่ากลุ่มปกติ

กลุ่มรักร่วมเพศมีความเห็นว่า บิคามารคามีเรื่องกระทบกระทั่งและมีความเห็นไม่ตรงกันบ้างบางครั้ง จำนวนรองลงมา มีการขัดแย้งกันน้อยครั้ง และไม่มีการกระทบกระทั่งกันเลย สำหรับพวกที่กล่าวว่ามีการกระทบกระทั่งน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดในกลุ่มปกติก็มีความเห็นใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เวลาที่บิคามารคามีเรื่องขัดแย้งกันนั้นกลุ่มรักร่วมเพศส่วนมากกล่าวว่าบิคามารคามักจะไม่พูดกัน จำนวนรองลงไปจะมีการปรับความเข้าใจกัน มีพูดประชดและกล่าวกันอยู่บ้าง ที่พูดกันมีน้อยรายที่สุด ในกลุ่มปกตินั้นส่วนใหญ่บิคามารคามักจะปรับความเข้าใจกัน จำนวนรองลงมาจะไม่พูดกัน ที่มีการพูดจาประชดกันมีอยู่บ้าง การกล่าวกันมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มไม่มีการพูดกัน ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในกรณีที่บิคามารคามีเรื่องขัดแย้งหรือไม่เข้าใจกันมีปากเสียงกันนั้นกลุ่มรักร่วมเพศจะมีความรู้สึกไม่สบายใจเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมา มีความรู้สึกกลุ่มใจมาก ที่รู้สึกรำคาญมีอยู่บ้าง และที่ว่าเป็นเรื่องธรรมดาอยู่เป็นจำนวนน้อย ที่รู้สึกเสียใจอยู่คนเดียวมีอยู่น้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะรู้สึกไม่สบายใจ รองลงมาจะถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ที่รู้สึกรำคาญและกลุ่มใจมากมีอยู่บ้าง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เวลาที่บิคามารคามีเรื่องทะเลาะหรือไม่เข้าใจกันย่อมมีผลต่อสภาพอารมณ์และจิตใจของบุคคลที่รักร่วมเพศและกลุ่มปกติ กลุ่มรักร่วมเพศมีความรู้สึกว้าบิคาขมขมมารคา จะทำให้มีความกลัวและเกลียดบิคา ความสัมพันธ์แบบนี้อาจก่อให้เกิดลักษณะการเปลี่ยนแปลงจิตใจเกี่ยวกับทางเพศ จะทำให้ลูกชายเลียนแบบทางเพศกับมารคาและไม่ต้องการเลียนแบบบิคา

เวลาที่บิคามารคามีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะกัน กลุ่มรักร่วมเพศเกือบทั้งหมดจะคิดเข้าข้างมารคาจากตารางที่ ๓๖ มีที่กล่าวว่า เป็นกลางและเข้าข้างบิคาเพียงส่วนน้อย ส่วนกลุ่มปกติจะคิดเข้าข้างมารคาเป็นส่วนมาก รองลงมาจะไม่เข้าข้างบิคาหรือมารคา แต่จะทำได้เป็นกลาง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากการพิจารณาสภาพชีวิตครอบครัวของบิตามารดา กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่า บิตามารดาไม่ค่อยมีความสุขเนื่องจากชีวิตครอบครัวไม่ค่อยราบรื่น จากการสัมภาษณ์ พบว่า บิตามารดามักจะไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกันด้วยสาเหตุหลายประการ เช่นการไปทำงานที่อื่น การแยกกันอยู่ การไม่ค่อยอยู่บ้านทำให้ลูกขาดความใกล้ชิดกับบิดา บิตามารดาก็มักจะไม่ค่อยได้ใช้เวลาว่างอยู่กับลูกอย่างพร้อมกันในเวลาว่าง ทำให้ขาดความอบอุ่นจากบิดาและมารดา กลุ่มรักรวมเพศจะเป็นเช่นนี้บ่อยกว่ากลุ่มปกติ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการมีแบบอย่างเพื่อเลียนแบบจากบิดา เกิดปัญหาทางค่านิยมและอารมณ์ เมื่อมีการขัดแย้งกับบิดากลุ่มรักรวมเพศจะแก้ปัญหาด้วยการนิ่งเฉยซึ่งบ่อยครั้งที่ไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหอะไรเลย และมักจะหนีออกไปนอกบ้าน ไปค้างบ้านเพื่อน การออกไปค้างบ้านเพื่อนย่อมมีโอกาสที่จะได้พบกับเพื่อนชายที่แนะนำหรือชักชวนไปในทางรักรวมเพศได้ง่าย หรือมีโอกาสที่จะได้จับกลุ่มกับพวกรักรวมเพศใดเช่นกัน จึงเป็นแนวโน้มใหม่พฤติกรรมในค่านิยมรักรวมเพศเกิดขึ้นได้เสมอ ซึ่งตัวบุคคลนั้นจะต้องมีแนวโน้มที่จะเป็นรักรวมเพศอยู่แล้วต่างกับกลุ่มปกติที่การไปค้างบ้านเพื่อนจะมีน้อย

เมื่อมีความขัดแย้งกันระหว่างบิตามารดาของกลุ่มรักรวมเพศ ส่วนใหญ่กลุ่มรักรวมเพศจะรู้สึกงุนงง และรำคาญ แสดงถึงสภาพภายในบ้านที่ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจในความสุขที่ควรจะมีในครอบครัว ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อชีวิตครอบครัวตามปกติได้ กลุ่มปกติมีความรู้สึกไม่สบายใจและถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งยอมจะปรับตัวได้และเข้าใจในการแก้ปัญหาได้ดีกว่า เกี่ยวกับสภาพจิตใจและอารมณ์ขณะที่บิตามารดามีเรื่องทะเลาะกัน กลุ่มรักรวมเพศอาจเห็นความครุร้ายทารุณของบิดา เกิดความไม่สบายใจเขาขวางมารดามากยิ่งขึ้นอาจทำให้เกลียดชังบิดามากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ไม่สามารถเข้าหาบิดา จากความสัมพันธ์ที่ไม่ดีอยู่แล้วเมื่อมีเหตุการณ์กระทบกระเทือนใจเกิดขึ้น ย่อมทำให้ความสำคัญของบิดาหมดไป ทำให้ไม่อยากจะเลียนแบบบิดา ไม่สนใจบิดาและทำตัวออกห่างยิ่งขึ้น ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตของบุคคล การกระทบกระทั่งกันระหว่างบิตามารดา ย่อมมีผลต่อลูก ยิ่งลูกไม่ค่อยได้ใกล้ชิดกับบิดาอยู่แล้วย่อมก่อให้เกิดความห่างเหินระหว่างลูกกับบิดาไต่มา การได้เห็นตัวอย่างที่ไม่มีความสุขยอมเป็นแนวโน้มที่จะทำให้ไม่เห็นความสำคัญของชีวิตครอบครัวทำให้มีแนวโน้มในจิตใจที่จะกระทำตนให้ผิดไปจากปกติในบทบาททางเพศใดคือแทนที่จะสนใจหญิงกลับไปรักและสนใจผู้ชายด้วยกัน

๑.๑.๔ ความสัมพันธ์กับพี่

กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับพี่ชายค่อนข้างน้อย แต่มีความใกล้ชิดเห็นอกเห็นใจกับพี่สาวมากกว่า มีอยู่หลายรายที่มีความเห็นอกเห็นใจกับพี่ชายน้อยที่สุด ที่มีความสัมพันธ์อย่างดีกับพี่ชายก็เพราะมีนิสัยคล้ายๆ กันมีอยู่น้อยราย สำหรับกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะมีความสนิทสนมเห็นอกเห็นใจกับพี่มาก ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสทเตอร์เรอร์^๕ กล่าวถึงกลุ่มรักรวมเพศว่ามักมีพี่ชายที่ก้าวร้าว แสดงอำนาจเหนือ หรือทำตัวให้เด่นกว่า เป็นผู้แข่งขันอยู่เสมอ ทำให้ผู้ที่ เป็นรักรวมเพศรู้สึกอับอายลงไปทำให้อายยอมตาม

ในค่านการ เช่นกับพี่น้องกลุ่มรักรวมเพศส่วนมากจะมีการเล่นกับพี่น้องอื่น ๆ ครั้งหนึ่ง จำนวนรองลงมาจะมีการเล่นน้อยครั้งที่สุด ที่ไม่เคยเล่นมีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติจะเล่นกันน้อยครั้งที่สุดและนาน ๆ ครั้งเป็นส่วนมาก ที่ไม่เคยเล่นมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในค่านการช่วยกันทำงานนั้นกลุ่มรักรวมเพศมักช่วยพี่ทำงานบ้าน จำนวนรองลงมาช่วยทำงานในค่านการประกอบอาชีพ ที่ไม่ช่วยเล่นมีอยู่บ้าง ในค่านการเรียนมีการช่วยเหลือกันน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติส่วนมากช่วยกันทำงานในค่านการประกอบอาชีพช่วยการทำงานทางบ้าน และการเรียน ที่ไม่มีการช่วยเหลือกันมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

กลุ่มรักรวมเพศมักมีเรื่องทะเลาะกับพี่บางครั้งที่กล่าวว่ามีการทะเลาะบ่อยที่สุดและน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากัน จากตาราง ๓๔ ในกลุ่มปกติก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เวลาที่พี่มีเรื่องขัดแย้งหรือโกรธกับกลุ่มรักรวมเพศ พี่มักจะไม่สนใจจะโต้แย้ง ไม่พูดคุย รองลงมาจะแสดงกิริยาประชด มีการดูและชกต่อยกันบ้าง ที่ออกไปนอกบ้าน

⁵Hatterer op. cit., p. 38.

มีน้อยที่สุด กลุ่มปกติส่วนมากก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่พี่ชายมักจะไม่ดู ตี ชก. ถอย
ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

อาจกล่าวได้ว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดไม่ค่อยคืนอกกับ
พี่ โดยเฉพาะกับพี่ชายมักมีเรื่องขัดแย้งกันอยู่เสมอ ถ้าไม่ขัดแย้งโดยตรงก็มีลักษณะที่
ไม่สนิทสนมกัน มีลักษณะทางเห็นพี่ชายส่วนมากแสดงความไม่พอใจ ไม่เข้าใจน้องที่เป็น
รักรวมเพศ มีการขมขู่ ก้าวร้าว และรังแกในบางกรณี ทำให้ขาดความใกล้ชิดและ
ความเห็นอกเห็นใจกัน เกิดความไม่เป็นมิตรกับพี่ในกลุ่มรักรวมเพศ สำหรับความสัมพันธ์
กับพี่สาวมักจะอยู่ในเกณฑ์ดีกว่ากับพี่ชาย เพราะได้รับความเข้าใจและเห็นใจเป็น
ส่วนมาก มีความใกล้ชิด เล่นและทำงานร่วมกัน ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะกัน มีความ
เห็นอกเห็นใจกัน พี่สาวไม่แสดงความขัดแย้งหรือรุนแรงควย สำหรับขอปลื้กยออื่น
เช่น การเล่นกัน การทำงานร่วมกัน ตลอดจนพฤติกรรมของพี่ที่แสดงเมื่อเวลาโกรธ
กับกลุ่มรักรวมเพศในตารางต่าง ๆ ที่เปรียบเทียบกับกลุ่มปกติและไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญเป็นเพราะได้นำเอาความคิดเห็นที่มีต่อพี่ชายและพี่สาวมารวมกันและเป็นลักษณะ
ของการประพฤตินั้น ๆ ไปที่มีแนวโน้มจะตอบ เป็นกลาง ๆ ทำให้มีลักษณะใกล้เคียงกับ
กลุ่มปกติ ตามความจริงจากการสัมภาษณ์ประกอบจะเห็นได้ชัดเจนว่า กลุ่มปกติมีความ
สนิทสนมใกล้ชิดกับพี่ชายและพี่สาวมากกว่ากลุ่มรักรวมเพศ มีข้อสนับสนุนอีกประการหนึ่ง
คือ จากการศึกษาทัศนคติที่มีต่อพี่ชายและหญิงรวมกันนั้น เฉลี่ยแล้วกลุ่มรักรวมเพศ
ให้คะแนนพี่ค่อนข้างน้อยทุกด้านในระดับปานกลางและค่อนข้างดี แต่ในกลุ่มปกติจะให้
คะแนนพี่ชายและหญิงรวมกันมากกว่ากลุ่มรักรวมเพศในทุกด้าน แสดงว่าทัศนคติที่มีต่อพี่
ของกลุ่มรักรวมเพศนั้นไม่ดีเท่ากับที่กลุ่มปกติมีทัศนคติต่อพี่ กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าพี่มีนิสัย
ใจร้อน ชอบการขมขู่ ไม่คอนนุติธรรมนัก จากการสัมภาษณ์พบว่า ความขัดแย้งที่มี
กับพี่ชายก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากหลายประการมีอยู่เป็นจำนวนมากที่ต้องออกไปนอกบ้านชั้ว
คราว บางรายก็ออกจากบ้านไปเลยไม่กลับ ทำให้มีโอกาสได้พบกับกลุ่มรักรวมเพศอื่นๆ
มีแนวโน้มที่จะประพฤติดัวเป็นรักรวมเพศได้มากขึ้น

จากการที่กลุ่มรักรวมเพศมีความห่างเหินจากบิดา และยังขาดความใกล้ชิดสนิทสนมกับพี่ชายเช่นนี้ ทำให้กลุ่มรักรวมเพศมีความเป็นอยู่ค่อนข้างโดดเดี่ยวในวัย ความสนใจในการทำตัวเป็นชายอย่างบิดาหรือพี่ชายก็ค่อย ๆ หดไป เกิดความห่างเหินลักษณะความเป็นชายมากขึ้น เนื่องจากขาดแบบแผนในการดำเนินชีวิตแบบผู้ชายจากภายในบ้าน เพราะขาดสิ่งที่จะใช้ในการเลียนแบบหรือถือคนตามอย่าง ทั้งยังอาจเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อความเป็นชายที่ไต่พบเห็นจากบิดาหรือพี่ชาย ขาดโอกาสในการปรับตัวที่เหมาะสม ทำให้ไม่เห็นคุณค่าของความเป็นชายเกิดขึ้นในจิตใจของกลุ่มรักรวมเพศ

๑.๔.๒ ความสัมพันธ์กับน้อง

กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับน้องค่อนข้างน้อย จำนวนรองลงมาที่มีความสนิทสนมมาก ที่กล่าวว่ามากที่สุดมีเพียงบางราย ที่กล่าวหาสนิทสนมกับน้องน้อยที่สุดก็เป็นจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติก็มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มรักรวมเพศ ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในการเล่นกับน้องส่วนใหญ่กลุ่มรักรวมเพศเล่นกับน้องบางบางครั้ง จำนวนรองลงไปกล่าวว่าเล่นกับน้องน้อยที่สุด กลุ่มปกติที่กล่าวว่าเล่นบ่อยและเล่นบางครั้งมีจำนวนเท่า ๆ กัน ที่กล่าวว่าเล่นน้อยที่สุดมีอยู่บาง ที่กล่าวว่าเล่นกับน้องที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในด้านการทำงานที่ช่วยเหลือกันนั้น กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่ช่วยน้องทำงานมานานอกจากนั้นเป็นส่วนน้อยกล่าวว่าไม่เคยช่วยในด้านการเรียน มีอยู่บางที่ช่วยกันทำงานในครอบครัวประกอบอาชีพและบางคนที่ไม่เคยช่วยอะไรเลย ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่ช่วยน้องในการประกอบอาชีพช่วยเหลือบิดามารดา จำนวนรองลงมาจะช่วยกันทำงานนาน มีการช่วยกันทำงานด้านการเรียนอยู่บาง ที่ไม่เคยช่วยกันมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในกลุ่มรักรวมเพศพวกที่มีการทะเลาะกับน้องน้อยครั้ง มีจำนวนเท่ากับพวกที่ทะเลาะกันบ้างบางครั้ง ที่กล่าวว่าไม่เคยทะเลาะกันเลยกับพวกที่ทะเลาะกับน้องที่สุดมีอยู่จำนวนน้อย สำหรับกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะทะเลาะกับน้องอยู่บ้างบางครั้ง รองลงไปกล่าว

ว่ามี การทะเลาะกับน้องน้อยครั้งที่สุด มีอยู่บางทีทะเลาะกันบ่อยมาก ที่ไม่เคยทะเลาะกับน้องน้อยเลยมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จะเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มรักรวมเพศจะมีความเห็นอกเห็นใจกับน้องเป็นอย่างดีโดยเฉพาะกับน้องสาว ซึ่งกลุ่มปกติก็มีเรื่องขัดแย้งกันมากกว่า

เวลาที่น้องมีเรื่องขัดแย้งหรือโกรธกับกลุ่มรักรวมเพศ น้องจะเงี้ยวเฉยไม่พูดคุยเป็นส่วนมาก มีอยู่บางรายที่แสดงกิริยาประชด หรือทะเลาะกล่าวคำไม่สุภาพ ที่หนีออกไปจากบ้านมีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

สำหรับความสัมพันธ์กับน้องของกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกตินี้มีลักษณะแตกต่างกันคือ กลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับน้องสาวดีกว่าน้องชาย เพราะไม่ค่อยใกล้ชิดและเห็นอกเห็นใจกับน้องชายมากนัก สำหรับน้องสาวมีความใกล้ชิดสนิทสนมและเข้าใจกันมากกว่า ในกลุ่มปกตินี้แม้จะมีการขัดแย้งกันอยู่บางกับน้องแต่ก็มีความสนิทสนมและเข้าใจกันกับน้องชายซึ่งเป็นเพศเดียวกันได้ดีเท่ากันน้องสาว จะเห็นได้จากการช่วยเหลือกันทำงานซึ่งกลุ่มปกติก็ช่วยน้องชายและน้องสาวทำงานช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่ แต่ในกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่มักชอบช่วยน้องสาวทำงานมากกว่าช่วยน้องชาย กลุ่มรักรวมเพศมีการทะเลาะกับน้องชายบ่อย ๆ จากการสัมภาษณ์พบว่ามีความขัดแย้งอยู่กับน้องชายแต่ก็ไม่มากเท่ากับการขัดแย้งกับพี่ชาย ในกลุ่มปกติมีการขัดแย้งทะเลาะกับน้องอยู่บางแต่ก็เป็นแบบเดียวกับที่ขัดแย้งกับพี่ไม่มีเรื่องร้ายแรงหรือโกรธเคืองกันจริงจึงแค่ประการใด

เมื่อพิจารณาจากทัศนคติของกลุ่มรักรวมเพศที่มีต่อน้องเฉลี่ยจากคะแนนที่ให้รวมทั้งน้องชายและน้องสาวก็มีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติที่มีต่อพี่ โดยจะมีความเห็นว่าน้องมีลักษณะนิสัยปานกลางและค่อนข้างดี แต่กลุ่มปกติจะมีทัศนคติต่อน้องดีกว่าในทุกด้าน แสดงว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์กับน้องไม่ดีเท่ากลุ่มปกติ

การที่กลุ่มรักรวมเพศขาดความใกล้ชิดกับบิดา พี่ชายและน้องช่วยควยเช่นนี้ย่อมทำให้เข้ากับบุคคลที่เป็นชายในครอบครัวได้ไม่เต็มที่ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจ

เช่น เกิดความรู้สึกอ้างว้าง เจ็บเขงา ต้องการที่พึ่งที่ปรึกษา เมื่อไม่สามารถหันหน้าไปหาบุคคลดังกล่าวก็จะหันไปหาความอบอุ่นรักใคร่จากมารดาหรือพี่สาวแทน ย่อมทำให้เพศหญิงมีส่วนใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อกลุ่มรักรวมเพศมากกว่าที่กลุ่มปกติเป็นอยู่ เนื่องจากกลุ่มปกติสามารถเข้าใกล้ชิดและได้รับความอบอุ่นรักใคร่จากบิดา พี่ชาย และน้องชาย ได้ดีกว่า

๒.๑ ประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว

๒.๑.๑ สภาพภายในครอบครัว เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของบุคคลในบ้านของกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จะมีความร่าเริงแจ่มใสเท่ากับการมีความร่าเริงแจ่มใสที่มีความเฉยเมยมีอยู่บ้าง แต่ในกลุ่มปกตินั้นสภาพภายในบ้านมีความร่าเริงแจ่มใสเป็นส่วนใหญ่ ที่กล่าวว่ามีความร่าเริงแจ่มใสมีอยู่น้อย ไม่มีการแสดงความเฉยเมยในครอบครัว ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

เกี่ยวกับการปรึกษาหารือกันภายในครอบครัวเมื่อจะทำอะไรนั้น กลุ่มรักรวมเพศส่วนมากจะมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกันบ่อยครั้ง จำนวนรองลงไปกล่าวว่าไม่เคยมีโอกาสเลย ที่กล่าวว่ามีเกือบทุกครั้งหรือทุกครั้งมีอยู่บ้าง ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะมีโอกาสได้ปรึกษาหารือมีส่วนมีเสียงควยเกือบทุกครั้ง จำนวนรองลงมาได้ว่าได้ปรึกษาบ่อยครั้ง ที่กล่าวว่าได้ปรึกษาหารือทุกครั้งมีอยู่บ้าง พวกที่ไม่เคยปรึกษาเลยมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ แสดงว่า กลุ่มรักรวมเพศไม่ค่อยจะได้มีส่วนมีเสียงในครอบครัวนัก แต่กลุ่มปกติจะมีโอกาสได้ปรึกษาหารือหรือมีส่วนมีเสียงควยเกือบทุกครั้ง

ในด้านการศึกษาความคิดเห็นต่าง ๆ นั้นโดยทั่วไปกลุ่มรักรวมเพศจะได้มีโอกาสแสดงออกเกือบทุกครั้ง จำนวนรองลงไปกล่าวว่าไม่เคยได้แสดงความคิดเห็นเลย ที่กล่าวว่าไม่เคยโอกาสแสดงทุกครั้งและน้อยครั้งมีจำนวนใกล้เคียงกัน จากตารางที่ ๔๓ แต่ในกลุ่มปกติส่วนมากจะแสดงความคิดเห็นเกือบทุกครั้ง จำนวนรองลงไปกล่าวว่าได้แสดงน้อยครั้ง ที่ได้แสดงความคิดเห็นทุกครั้งมีน้อยรายที่สุด ไม่มีใครเลยที่ไม่เคยออกความคิดเห็นในบ้าน แสดงว่ากลุ่มปกติมีส่วนแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมภายในบ้านเกือบทุกครั้ง แต่กลุ่มรักรวมเพศไม่ค่อยจะได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในบ้านนัก

ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เกี่ยวกับความใกล้ชิดและการได้รับความเอาใจใส่จากบุคคลภายในครอบครัว กลุ่มรักรวมเพศได้รับความใกล้ชิดรักใคร่และเอาใจใส่เป็นอย่างดีที่สุดจากมารดาเป็นส่วนใหญ่ ที่กล่าวว่าได้รับความรักและเอาใจใส่จากบิดา และพี่สาวมีอยู่บ้าง จากพี่ชายมีน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มปกตินั้นก็กล่าวว่าได้รับความรักใคร่และเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากบิดาเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาได้รับจากมารดา ที่ได้รับจากพี่สาวและพี่ชายมีจำนวนค่อนข้างน้อย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ การวิจัยครั้งนี้ตรงกับที่สกอร์ฟิลด์^๖ วิจัยไว้ว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ที่ดี มีความใกล้ชิดกับมารดา คือได้รับการปกป้องคุ้มครองมากกว่าปกติ ($p = .๐๑$) เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติ ไม่มีความแตกต่างกันในด้านความสัมพันธ์กับมารดาที่ต่างกัน เพียงแต่มารดาของกลุ่มรักรวมเพศ มีลักษณะเด่นในด้านการเป็นเจ้าของครอบครัวปกป้องดูแลมากกว่ากลุ่มปกติเท่านั้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้กลุ่มรักรวมเพศยังขาดความใกล้ชิด ความอบอุ่นรักใคร่และเอาใจใส่จากบิดาอีกด้วย ซึ่งต่างจากกลุ่มปกติที่บิดามารดาให้ความเอาใจใส่รักใคร่ร่วมกัน

สำหรับบุคคลที่ให้ความสุขกับกลุ่มรักรวมเพศมากที่สุดคือมารดา จำนวนรองลงไปกล่าวว่า ไม่มีใครในครอบครัวที่ให้ความสุขเลย ที่เหลือจำนวนน้อยกล่าวว่าพี่สาวและยายเป็นผู้ที่ให้ความสุขกับตน เป็นที่น่าสังเกตว่าบุคคลที่ให้ความสุขแก่กลุ่มรักรวมเพศทุกคนเป็นหญิง ไม่มีใครในกลุ่มรักรวมเพศที่กล่าวถึงบิดา หรือพี่ชายว่าเป็นผู้ให้ความสุขในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติที่กล่าววามารดาให้ความสุขมากที่สุด และรองลงมาก็เป็นบิดาเป็นผู้ให้ความสุขแก่กลุ่มนี้ ที่กล่าวว่าไม่มีใครให้ความสุขในบั้นมีอยู่บ้างเพียงเล็กน้อย ที่กล่าวว่าพี่ชายและพี่สาวเป็นผู้ให้ความสุขมีอยู่น้อยที่สุด ดูจากตาราง ๔๕ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จากข้อมูลดังกล่าวข้าง

⁶Schofield op. cit., p. 102.

ตน แสดงว่า กลุ่มรักรวมเพศขาดความใกล้ชิดกับบิดา แต่มีมารดาที่ให้ความเอาใจใส่
คุ้มครองมาก ดังที่แฮตเตอร์เรอร์⁷ กล่าวว่า การที่ลูกชายใกล้ชิดกับมารดาทำให้มี
แนวโน้มที่จะต้องขึ้นอยู่กับมารดาอย่างมาก มารดาเองก็จะขึ้นอยู่กับลูกชายด้วยยอมก่อ
ให้เกิดการเลียนแบบกันในทางที่ผิดไปจากปกติได้

บุคคลที่ทำให้กลุ่มรักรวมเพศรู้สึกห่างเหินมากที่สุดคือ บิดา จำนวนรองลงไป
กล่าวว่ามีความห่างเหินจากพี่ชาย ที่มีจำนวนน้อยที่ห่างเหินจากพี่สาวและน้อง กับมารดา
มีเพียงรายเดียวที่รู้สึกห่างเหิน ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่จะไม่รู้สึกห่างเหินจากใครในครอบครัว
มีที่กล่าวว่าห่างเหินจากพี่ชายและพี่สาวอยู่บ้าง กับบิดาก็มีความห่างเหินอยู่ไม่มาก
นัก กับมารดาและน้องจะห่างเหินกันมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ผลการวิจัยข้อนี้ตรงกับที่ จีล⁸ ได้ทำวิจัยไว้ว่า ผู้ที่รัก
รวมเพศจะกล่าวถึงบิดาในลักษณะที่ไม่เป็นที่พอใจรักใคร่ของลูกนัก แต่จะมีความรักใคร่
ในมารดามากกว่า แสดงว่ากลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดาของเขา
ประกอบกับการมีบิดาที่ไม่มีบทบาทอะไรในบ้านความสัมพันธ์จึงไม่ดีเท่ากับมารดาซึ่งเป็น
ใหญ่ในบ้าน

บีเบอร์⁹ กล่าวว่า โดยทั่วไปบิดามักจะมีความห่างเหินจากลูกไม่เป็นที่รักใคร่
และเป็นศัตรูกับลูกชาย บิดาจะชมลูกชายให้รู้สึกคอยและไม่มีคุณค่า บิดามักใช้เวลาอยู่
กับลูกน้อยที่สุดและลูกจะมีสภาพเป็นแพะรับบาป ส่วนมากพวกรักรวมเพศมักจะเกลียด
และกลัวบิดา ทั้งขาดความนับถือหรือยกย่องบิดาคด้วย

ในกรณีที่จะต้องขออนุญาตเพื่อกระทำการใดสิ่งหนึ่ง กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่
จะขอจากมารดา ที่ขอทั้งบิดามารดาเมื่ออยู่บ้าง ที่ขอจากอาและพี่สาว การขออนุญาตจาก

⁷ Hatterer, loc. cit.

⁸ Gigl, loc. cit.

⁹ Bieber et al. loc. cit.

บิคน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกตินั้นถ้าจะกระทำสิ่งใดที่ต้องขออนุญาตส่วนใหญ่จะขอจากบิคา และมารการวมกัน รองลงไปจะขอจากบิคาเท่านั้น ขอจากมาร ค่ายเดียวมีน้อยที่สุด ดูจากตาราง ๔๗ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในกลุ่ม ร้กรวมเพศการที่ไม่ไปขออนุญาตจากบิคาอาจเป็นเพราะขาดความใกล้ชิดดังกล่าวไว้ใน ตอนต้น เป็นเหตุให้กลุ่มร้กรวมเพศหันไปพึ่งมารมากกว่าบิคา แต่ในกลุ่มปกตินั้นทั้ง บิคาและมารมีส่วนร่วมกันในการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุตร เป็นส่วนใหญ่ และบางครั้ง บิคาจะเป็นฝ่ายอนุญาตแทนผู้เกี่ยวข้อง

ถ้ามีการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นบุคคลที่ไม่พอใจมากที่สุดในกลุ่มร้กรวมเพศ คือบิคา จำนวนรองลงมาคือ มารคากว่ากล่าววาพิชายและพิสาวไม่พอใจมีอยู่บ้างในจำนวน เท่ากัน อา บ้า น้า สูง มีน้อยที่สุด ดูจากตารางที่ ๔๘ ในกลุ่มปกติก็มีลักษณะใกล้เคียง กัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

กลุ่มร้กรวมเพศส่วนใหญ่จะถูกว่ากล่าวตักเตือนบ่อย ๆ ในเรื่องการมีความสัมพันธ์ กับเพื่อนชาย รองลงมาเป็นการเที่ยวเตร่ การทำตัวเป็นหญิง สำหรับการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงและการรังแกผู้อื่นมีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มปกติมักถูกเตือนบ่อย ๆ ใน เรื่องการเที่ยวเตร่ จำนวนรองลงมาเป็นเรื่องการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง การรัง แกผู้อื่นมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

สำหรับผู้ที่ตัดสินใจและลงโทษ ผู้กระทำผิดภายในบ้านของกลุ่มร้กรวมเพศคือ มารคา จำนวนรองลงไปคือ บิคา ที่ลงโทษทั้งบิคาและมารคามีอยู่บางราย คนอื่นเช่น พ่ าน้า มีอยู่น้อยที่สุด ส่วนในกลุ่มปกติส่วนใหญ่ผู้ที่ตัดสินใจคือบิคาและมารการวมกันซึ่งมี จำนวนเท่ากับการที่บิคาตัดสินใจคนเดียว สำหรับมารคาเป็นผู้ลงโทษนั้นมีอยู่บ้างเป็นบาง ราย การลงโทษจากพิสาว อา หรือน้า มีน้อยที่สุด ดูจากตาราง ๕๐ ทั้งสองกลุ่มมี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ การที่มารคาเป็นฝ่ายลงโทษผู้กระทำผิด ภายในบ้าน แสดงว่ามารคา มีอำนาจมากกว่าบิคาในกลุ่มร้กรวมเพศ เห็นได้ว่าบิคา

เป็นผู้มีอำนาจ แบบที่ แอทเตอร์เรอร์^{๑๐} กล่าวว่า บิคา เป็นผู้ที่ไม่มีความเสี่ยง ต้องขึ้น
อยู่กับผู้อื่นและเป็นผู้ที่ขาดสมรรถภาพ มีลักษณะอ่อนแอโดยมีผู้หญิงเป็นผู้ปกครอง มีอำนาจ
และบังคับบัญชาบ้าน การมีมารคามีอำนาจมากแต่ขี้เขี้ยวและเป็นผู้ลงโทษบุคคลในครอบครัว
ครัวเป็นผลให้ลูกชายมองผู้หญิงว่าเป็นผู้ที่ดูร้ายรุนแรง ขาดความเป็นมิตร ก่อให้เกิด
ความกลัว หรือมีความต้องการจะหลีกเลี่ยงในบางกรณี หรือลูกชายอาจปฏิเสธที่จะเลียน
แบบผู้ชายเพราะไม่เห็นคุณค่าของความเป็นชายของบิคา สำหรับกลุ่มปกตินั้นทั้งบิคาและ
มารคามีอำนาจเท่า ๆ กัน หรือบางครั้งบิคาเป็นผู้มีอำนาจ แสดงว่าอำนาจสิทธิขาดใน
บ้านนั้นบิคาเป็นใหญ่เท่ากับมารคา หรือมากกว่าทำให้กลุ่มปกติเห็นและพากฎุมิใจในความ
เป็นชายและการ เป็นผู้นำของบิคาและเห็นคุณค่าของความเป็นชายของตนเอง

ในกลุ่มรักร่วมเพศนั้นบุคคลที่มีภูมิความขัดแย้งและทำให้ได้รับความกระทบกระ-
เทือนใจมากที่สุดคือ บิคา รองลงไปคือพี่ชาย นอกจากนั้นก็มี พี่สาว มารคา และญาติ
คนอื่น ๆ อยู่บ้าง ที่กล่าวว่าไม่กระทบกระเทือนใจเลยมีอยู่น้อยรายที่สุด ในกลุ่มปกติ-
มารคาเป็นผู้ที่ทำให้เกิดจรรยากระทบกระเทือนใจและขัดแย้งมากที่สุด จำนวนที่ใกล้เคียง
กันคือบิคา นอกจากนั้นก็มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มรักร่วมเพศ ดูจากตารางที่ ๕๑ ทั้งสอง
กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ในด้านการเอาอย่างหรือการทำให้เหมือนบุคคลในครอบครัว กลุ่มรักร่วม-
เพศส่วนใหญ่อยากทำให้เหมือนมารคา รองลงมาอยากเลียนแบบบิคา ที่ไม่เลียนแบบ
ใครก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก ต้องการเลียนแบบพี่สาวและเพื่อนก็มีอยู่บ้าง ที่เลียนแบบพี่-
ชายมีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่ต้องการทำให้เหมือนบิคา นอกจากนั้นก็อยากทำให้
ให้เหมือน มารคา พี่สาว ที่ต้องการเอาอย่างพี่ชายและเพื่อนมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสอง
กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ แสดงว่ากลุ่มรักร่วมเพศไม่สนใจ
การกระทำให้เหมือนบิคา แต่ต้องการเลียนแบบมารคา^{๑๑} รวมทั้งการยอมตามมารคา

10 Hatterer, op. cit., p. 35.

11 Ibid., p. 34 - 36.

ในค่านการมีบทบาทที่อ่อนแอแบบผู้หญิง ซึ่งเกิดจากความรู้สึกทางเห็นที่มีมาก่อนกับบิคา ประกอบกับการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดาอย่างมาก ทำให้มีการเลียนแบบมารดา และเนื่องจากบิคาไม่มีบทบาทอะไร ย่อมทำให้กลุ่มรักรวมเพศไม่มีความต้องการที่จะเลียนแบบบิคา ในกลุ่มปกตินั้น มีความสนใจที่จะทำตัวให้เหมือนบิคา เมื่อมีบิคาที่มีบทบาทที่เหมาะสมในการ เป็นเพื่อนคือการให้ความเข้าใจในความต้องการของลูกชาย ให้กำลังใจในการถือตนตามอย่างในความเป็นชาย ไม่ต้องมีความกังวลที่จะต้องฟังมารดา อยู่เสมอ ลูกก็จะไม่ต่อต้านบิคา

โดยทั่วไปจะเห็นว่าสภาพแวดล้อมในครอบครัวของกลุ่มรักรวมเพศมีความวุ่นวาย เร่งแจ่มใสเท่ากับการมีความวุ่นวายสับสน และมีลักษณะเฉยเมยอยู่บาง แสดงว่าครอบครัวที่มีความสุขไม่เท่ากันกับกลุ่มปกติซึ่งส่วนใหญ่มีความวุ่นวายแจ่มใส ไม่มีการแสดงความเฉยเมย แสดงถึงความใกล้ชิดและการมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันในครอบครัวมากกว่าในกลุ่มรักรวมเพศ ซึ่งโยงไปถึงโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในบ้านด้วย กลุ่มรักรวมเพศมักจะไม่ค่อยมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเรื่องราวต่าง ๆ ภายในบ้านนัก ต่างจากกลุ่มปกติซึ่งได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและได้มีส่วนมีเสียงในการปรึกษาหารือในบ้านแทบทุกครั้ง การได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเป็นที่รับฟังของผู้อื่นย่อมทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในฐานะสมาชิกที่มีความสำคัญคนหนึ่ง ก่อให้เกิดความรักความเข้าใจ เกิดความอบอุ่นเห็นความสำคัญของตนเอง จากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัวทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งกลุ่มรักรวมเพศขาดสิ่งทีกล่าวแล้ว การขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นยอมขาดความมั่นใจในตัวเอง รวมไปถึงการขาดความใกล้ชิดกับบุคคลในครอบครัวด้วย ทำให้ต้องแสวงหาความใกล้ชิดกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งกลุ่มรักรวมเพศจะได้รับความรักใคร่เอาใจใส่จากมารดาอย่างที่สุดเท่านั้น แต่กลุ่มปกติจะได้รับจากบิคาซึ่งเป็นผู้นำของครอบครัว และทั้งจากบิคาและมารดาด้วยกัน เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มรักรวม-

เพศจะมีความใกล้ชิดและได้รับความรักและเอาใจใส่จากบุคคลที่เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ การที่ได้เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับผู้หญิงมากในเกือบทุกด้านย่อมก่อให้เกิดความนิยมชมชอบในการประพฤติตนแบบเดียวกับผู้หญิง แมแต่บุคคลที่กลุ่มรักรวมเพศคิดว่าให้ความสุขแก่เขามากที่สุด ก็คือ มารดา นอกจากนั้นก็เป็นผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งโตแก่ พี่สาว ยา ยา ยาย ไม่มีใครเลยที่กล่าวถึงบิดา หรือพี่ชาย ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติที่กล่าวถึงบิดาว่าเป็นผู้ให้ความสุขและใกล้ชิดกับลูก การที่กลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกว่าการมีความสำคัญ เพราะได้รับความรักใคร่อยู่ตลอดเวลา ย่อมก่อให้เกิดความชื่นชมในมารดาต้องการจะเอาใจมารดาทุกอย่าง ประกอบกับการทางเดินกับบิดามาก และห่างเหินกับพี่ชายด้วยจึงขาดความประทับใจในการปฏิบัติตนเป็นชาย บิดาจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากกว่ามารดาในการที่จะต้องให้ความเอาใจใส่ใกล้ชิดกับลูกชายเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนที่เหมาะสมตามบทบาทความเป็นชายของลูก จากความห่างเหินของบิดาทำให้กลุ่มรักรวมเพศต้องหันไปพึ่งมารดาในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การขออนุญาตจากบิดานั้นน้อยที่สุด ซึ่งต่างจากกลุ่มปกติ ที่เห็นความสำคัญของบิดาและมารดาด้วยกัน บิดามารดาจึงควรมีบทบาทที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของลูกให้ถูกต้อง โดยไม่ต้องให้ลูกเลือกที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมากเกินไปโดยเฉพาะ

ในด้านการลงโทษผู้กระทำผิดภายในบ้านนั้นในกลุ่มรักรวมเพศจะมีมารดาเป็นใหญ่ แต่ในกลุ่มปกติทั้งบิดามารดาด้วยกันในการตัดสินลงโทษ หรือมิฉะนั้นบิดาก็เป็นฝ่ายตัดสินเอง การที่มารดาของกลุ่มรักรวมเพศเป็นผู้ตัดสินลงโทษบุคคลในครอบครัวแสดงว่ามารดามีอำนาจและเป็นใหญ่ในบ้าน ลูกชายจะไม่เห็นความสำคัญของบิดาซึ่งควรจะมีบทบาทสำคัญในบ้านเกี่ยวกับการดูแลปกครองและตัดสินเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว แต่ที่เป็นอยู่อำนาจสิทธิขาดไปตกอยู่ที่มารดา ความพากฎมิใจในการเป็นผู้นำของบิดาและบทบาทที่สำคัญของความเป็นชายที่ควรจะเป็นแบบอย่างกับลูกชายก็หมดไป ประกอบกับการมีความขัดแย้งไม่สามารถจะเข้ากันได้กับบิดาและพี่ชาย เพราะได้รับความกระทบกระเทือนใจอยู่เสมอ เมื่อถูกวาทกล่าวตักเตือนในคานต่าง ๆ เช่น ห้ามการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนชาย ห้ามเที่ยวเตร่ และควรทำตัวแบบผู้หญิงจากบิดาหรือพี่ชาย การเตือนเช่นนั้นย่อมจะไม่เกิดผล และอาจจะเป็นการยั่วยู่ให้มีพฤติกรรมแบบที่เป็นอยู่มากขึ้น เพราะต้องการ

ประพัตติคนให้ตรงข้ามกับสิ่งที่ถูกคัดค้านไม่ให้ทำ อันเป็นการกระทำเพื่อแก้แค้นหรือเป็นลักษณะยิ่งห้ามก็เป็นการยิ่งยู่ให้ทำอันเนื่องมาจากความรู้สึกของกลุ่มรักรวมเพศที่ถูกคัดค้านจากบิดาและพี่ชาย ซึ่งกลุ่มปกติจะไม่มีลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้น ความรู้สึกของกลุ่มรักรวมเพศนี้จะถือคนตามแบบบิดาหรือพี่ชายทั้งหมดไป กลับไปชื่นชมในมารดาอยากทำตัวให้เหมือนมารดา หรือบุคคลอื่นที่น่าสนใจและใกล้ชิดกว่า สำหรับมารดานั้นเนื่องจากมีความสนิทสนมใกล้ชิดอยู่แล้วจึงไม่เป็นการยากหรือฝืนใจประการใดที่กลุ่มรักรวมเพศจะประพัตติคนตามแบบมารดาหรือผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่ใกล้ชิดเช่นพี่สาวซึ่งไม่เคยใกล้ชิดเลี้ยงดูตลอดมา

๑.๒.๒ ประสพการณ์และความสนใจในค่านต่าง ๆ

ในค่านประสพการณ์ในวัยรุ่นเกี่ยวกับความรู้สึกกังวลใจในบทบาททางเพศนั้นกลุ่มรักรวมเพศมีความกังวลใจในการทำตัวเป็นชายมากที่สุด คือไม่รู้จะทำตัวให้เหมาะสมกับความ เป็นชายอย่างไร จำนวนรองลงมารู้สึกกังวลใจจากความคิดว่าตนเองเป็นหญิงในหมู่เพื่อนชายเนื่องจากได้รับการอบรมมาแบบผู้หญิงโดยคิดว่า ตัวเองมีท่าทางแบบผู้หญิง ที่กล่าวว่าไม่กังวลใจมีอยู่น้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติไม่มีใครที่กังวลใจในการทำตัวเป็นหญิงเลย แต่มีความกังวลใจในการทำตัวเป็นชาย แต่ก็แก้ไขได้โดยอาศัยบิดาและเพื่อนชาย กลุ่มปกติครึ่งหนึ่งไม่มีความกังวลใจในการทำตัวเป็นชายของตนเลย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

การที่กลุ่มรักรวมเพศมีปัญหาในการปฏิบัติตนนั้นอาจเนื่องมาจากที่ฮุกเกอร์^{๑๓} กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมที่เข้าเกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ "การเป็นชาย" มากเกินไป มีผลทำให้เกิดความรู้สึกไม่สมบูรณ์เพียงพอในการเป็นชาย ทำให้ไม่สามารถสนองความคาดหวังอันนี้ได้ จากความเข้มงวดในการแบ่งลักษณะของบทบาทอย่างเด็ดขาดของความเป็นผู้ชายและผู้หญิงในสังคม ย่อมก่อให้เกิดความผิดพลาดในการทำตัวให้เหมาะสมไต่กาย ๆ

กลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกว่าตนเองมีความอ้างว้างไม่ได้รับความรักและความสนใจจากผู้อื่นในบางครั้ง จำนวนรองลงไปกล่าวว่ามีความรู้สึกอ้างว้างบ่อยที่สุดที่กล่าวความรู้สึกน้อยครั้งหรือไม่เคยเลยมีอยู่น้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติมีความรู้สึกอ้างว้างบางบางครั้ง เป็นส่วนใหญ่ จำนวนรองลงมาความรู้สึกเช่นนี้น้อยครั้ง ที่กล่าวว่าไม่เคยรู้สึกแบบนี้เลยและมีความรู้สึกอ้างว้างบ่อยที่สุดมีอยู่บ้างไม่มากนัก ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่ากลุ่มรักรวมเพศขาดความมั่นคงทางอารมณ์รู้สึกขาดที่พึ่ง ขาดคนเอาใจใส่มากกว่ากลุ่มปกติ ดังที่สกอร์ฟิลด์^{๑๔} กล่าวว่าพวกรักรวมเพศจะพบตัวเองทางเห็นจากเพื่อน คิดว่าตัวเองถูกไล่ออกจากสังคม หากกำลังใจ ไม่สามารถบังคับตัวเองจึงเข้าไปเป็นเพื่อนกับพวกรักรวมเพศคนอื่น มีชีวิตอย่างอ้างว้างโดยมีความรู้สึกว่าเป็นความผิดและยอมรับการตัดขาดจากสังคม แอทเตอร์เรอร์^{๑๕} กล่าวถึงปัญหาการอยู่โดดเดี่ยวและความอ้างว้างที่มีอยู่เป็นประจำในกลุ่มรักรวมเพศ การอยู่โดดเดี่ยวที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการมีลักษณะกำลังทัศนคติที่ไม่ดีว่าจะไปทางไหนดี เนื่องจากได้รับการปฏิเสธจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการดำเนินชีวิตที่ไม่เป็นตัวตนแน่นอนก่อให้เกิดผลร้ายเนื่องจากปรับตัวไม่ได้ในกลุ่มรักรวมเพศ

งานอดิเรกที่กลุ่มรักรวมเพศสนใจที่สุดคือ การไปซื้อของใช้ จำนวนรองลงไปจะชอบการอ่านหนังสือนิตยสารต่าง ๆ นอกจากนี้ก็มีการกระทำอย่างอื่น เช่น การปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ สะสมภาพการ์ตูน ฟังเพลง ศึกษายนต์ และสะสมน้ำหอม ตลอดจนการไปดูฟุตบอลซึ่งมีอยู่น้อยราย กลุ่มปกติสนใจการอ่านนิตยสารต่าง ๆ มากที่สุด จำนวนรองลงมาจะสนใจการไปดูกีฬาฟุตบอล และสนใจงานอื่น ๆ เช่น ปลูกต้นไม้ ฟังเพลง ศึกษายนต์เป็นส่วนน้อย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มรักรวมเพศมักสนใจงานแบบที่ผู้หญิงทำ

¹⁴ Schofield op. cit., P. 181.

¹⁵ Hatterer, op. cit., P. 91.

งานอาชีพที่สนใจของทั้งสองกลุ่ม เปรียบเทียบเรียงตามลำดับให้ทราบเป็น ๓ ระดับ คือ กลุ่มรักร่วมเพศ สนใจงานเสริมสวยมากที่สุด (จำนวน ๒๒ คน) รองลงไปสนใจการคา (จำนวน ๑๗ ราย) อันดับี่สามต้องการเป็นนักแสดงละครหรือภาพยนตร์ (จำนวน ๑๒ ราย) ในกลุ่มปกติต้องการเป็นข้าราชการ เป็นอันดับที่หนึ่ง (จำนวน ๑๔ ราย) ต้องการค้าขายเป็นอันดับสอง (จำนวน ๑๒ ราย) ต้องการเป็นครูอาจารย์เป็นอันดับสาม (จำนวน ๕ ราย) จะเห็นได้ว่ากลุ่มรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพใกล้เคียงกับผู้หญิงและชอบงานอาชีพอิสระ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในการเลือกอาชีพ แสทเทอร์เรอร์^{๑๖} กล่าวถึงลักษณะงานของพวกรักร่วมเพศที่ยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศว่าพวกนี้ชอบเป็นนักเต้นรำบัลเล่ นักออกแบบเสื้อ ช่างทำผมนักตกแต่งภายใน บอย ๆ ที่การเลือกอาชีพมีความใกล้ชิดกับการเป็นรักร่วมเพศของเขา แต่ก็มีบางพวกที่ทำงานเหมือนคนปกติ เช่น เป็นครู นักกฎหมาย แพทย์ รัฐมนตรี ผู้ที่ทำงานในองค์การต่าง ๆ เป็นต้น

ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้นกลุ่มรักร่วมเพศมีเพื่อนชายหญิงเท่ากันเป็นส่วนมาก ที่กล่าวว่ามีเพื่อนชายมากมีจำนวนเท่ากับพวกที่กล่าวว่ามีเพื่อนหญิงมาก กลุ่มปกติส่วนใหญ่กล่าวว่ามีเพื่อนชายมาก จำนวนรองลงมากล่าวว่า มีเพื่อนหญิงและชายเท่า ๆ กัน ที่กล่าวว่ามีเพื่อนหญิงมากมีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลในกลุ่มรักร่วมเพศ พวกที่มีเพื่อนหญิง กล่าวว่าได้ทำตัวแบบเพื่อนหญิงทุกอย่าง มีความสนิทสนมกันมาก ชอบทำตัวแบบเดียวกัน สำหรับกลุ่มปกติการมีเพื่อนชายมากมีโอกาสแสดงความรักความเข้มแข็ง ได้เรียนรู้บทบาทของความเป็นชาย มีการแข่งขันทำให้มีลักษณะเป็นชายมากขึ้น

กลุ่มรักร่วมเพศมีความเห็นว่าเพื่อนชายเป็นบุคคลที่น่าเอาใจใส่และน่าสนใจมากที่สุด จำนวนรองลงมาเห็นว่าตัวเองน่าสนใจที่สุด เพื่อนหญิงเป็นบุคคลที่น่าสนใจน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตัวเองน่าสนใจที่สุด จำนวนรองมาสนใจเพื่อน-

หญิงมากที่สุด สำหรับเพื่อนชายมีผู้สนใจและเอาใจใส่น้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

ในการพิจารณาเลือกเพื่อน กลุ่มรักร่วมเพศจะพิจารณาเลือกจากผู้ที่รูปร่างสวยงาม หล่อ จำนวนรองลงไปพิจารณาจากผู้ที่อยู่ใกล้ซิคกัน นอกจากนั้นเป็นส่วนน้อยที่พิจารณาจากลักษณะนิสัยดีและมีความเข้าใจกัน ในกลุ่มปกติการเลือกเพื่อนจะใช้หลักพิจารณาเกี่ยวกับนิสัยดีมีความเข้าใจกันมากที่สุด รองลงมาพิจารณาจากผู้ที่อยู่ใกล้ซิคกัน การพิจารณารูปร่างที่สวยงามหล่อน้อยรายที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ตรงกับที่สกอร์ฟิลด์^{๑๗} พบจากการวิจัยของเขาว่าพวกรักร่วมเพศยังมีความสนใจในผู้ชาย ซึ่งเกือบทุกคนเน้นถึงรูปร่างของเพื่อนหรือคู่ในอุดมคติ

เมื่อมีการรวมกลุ่มเพื่อนฝูง กลุ่มรักร่วมเพศจะไปร่วมด้วยเพื่อความสนุกสนาน ร่าเริงเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาต้องการจะพบกับคนที่พอใจถูกใจ การไปเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีน้อยราย สกอร์ฟิลด์^{๑๘} กล่าวถึงการไปรวมกลุ่มกับพวกรักร่วมเพศด้วยกันว่าบางรายจะรู้สึกพอใจ สบายใจเพราะไม่ต้องซ่อนสภาพความเป็นจริงของตน โอกาสนี้จะได้เป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียดและการสนทนาก็จะเป็นเรื่องเพศ สำหรับกลุ่มปกติไปรวมกลุ่มเพื่อนเพื่อความสนุกสนานร่าเริงเป็นอันดับแรก พวกที่ต้องการจะปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นอันดับที่สอง ไปเพื่อพบคนที่พอใจถูกใจมีน้อยราย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

อาจกล่าวได้ว่าในค่านิยมความรู้สึกที่มีต่อตนเองนั้น ตั้งแต่วัยรุ่นกลุ่มรักร่วมเพศจะมีความรู้สึกกังวลใจในการทำตัวเป็นชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้รับการอบรมสั่งสอน

จากทางบ้านที่ต้องการให้ลูกชายมีนิสัยเป็นหญิงตามแบบที่บิดามารดาต้องการ หรือจากสิ่งแวดล้อมที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้หญิงมากเกินไปทำให้เกิดแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนเช่นนั้น เมื่อเขาไปอยู่ในสังคมกับเพื่อนก็รู้สึกกว่าตนเองแปลกกว่าคนอื่น การปรับตัวก็ทำได้ยาก ทำให้เห็นสภาพตัวเองเป็นหญิงในหมู่เพื่อนชาย การเข้ากับเพื่อนชายก็ทำได้ยาก แต่การเข้ากับเพื่อนหญิงจะทำได้ดีกว่า ลักษณะของการคบเพื่อนหญิงก็คบบแบบเพื่อนสนิทไม่มีคั้งความลับต่อกัน กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จะทำตนแบบผู้หญิงมีความสนใจในสิ่งที่ผู้หญิงสนใจโดยคิดว่าตนเองเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง สำหรับผู้ที่คิดว่าตัวเองเป็นชายก็มีอยู่บ้างแต่ก็คิดว่า เป็นชายที่ไม่สมบูรณ์นัก มีความกังวลในการปฏิบัติตนให้เป็นชายอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้บางรายกล่าวว่าจะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะมีความสามารถแบบผู้ชายทั่วไปเพราะ ไม่มีกล้ามเนื้อ รูปทรงเหมือนผู้หญิง ขณะที่กลุ่มปกติจะไม่มีความคิดแบบนี้เลยหรือมีอยู่บ้างก็แก้ไขได้ กลุ่มรักรวมเพศจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะขาดผู้ที่ช่วยเหลือ เช่น บิคา เนื่องจากมีความหวังเห็นจึงขาดที่ปรึกษาเพื่อทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง ขาดความอบอุ่นทางใจไม่มีหลักที่จะยึดถือได้ ผลที่ตามมาทำให้กลุ่มรักรวมเพศรู้สึกอ้างว้าง ขาดสิ่งที่ต้องการความรักความสนใจจากผู้อื่นตั้งแต่วัยเด็กเมื่อโตขึ้นก็มีการแสวงหาความอบอุ่นรักใคร่จากผู้อื่นเพื่อชดเชยกับความรู้สึกที่ไม่ได้รับความรักเอาใจใส่สนใจจากบิดาและพี่ชาย กลุ่มรักรวมเพศส่วนมากจะใคร่รับแต่ความรักจากมารดาเป็นส่วนใหญ่ บางรายมารดาก็ไม่สนใจ จึงทำให้มีความต้องการที่จะมีบุคคลที่จะช่วยให้ตัวเองมีความสุข การแสวงหาเพื่อนชายที่คิดว่าจะเข้ากันได้ มีการให้อ่านาจนกับเพื่อนชายแบบที่คิดว่าบิคา มีลักษณะเช่นนั้น คือหารให้ให้อ่านาจนเห็นของตน มีความใกล้ชิดกันเมื่อมีปัญหาทางเพศเกิดขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ยาก

จากความผูกพันที่ใกล้ชิดกับผู้หญิงเป็นส่วนมากทำให้กลุ่มรักรวมเพศประพฤติดนหรือมีนิสัยแบบผู้หญิง มีความสนใจในการซื้อของ ชอบการอ่านหนังสือ สนใจในงานบ้านแบบที่ผู้หญิงทำ ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มปกติที่ชอบและสนใจการอ่านหนังสือและการกีฬา ในด้านกีฬาและสิ่งที่เป็นลักษณะแบบผู้ชายกลุ่มรักรวมเพศจะไม่สนใจเลย

ทัศนคติที่มีต่อผู้หญิงต่างๆ ไปอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กลุ่มปกติจะเห็นว่าผู้หญิงทั่วไปดีกว่าที่กลุ่มรักรวมเพศเห็นเป็นส่วนมาก กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าผู้หญิงมีความใจร้อน

และค่อนข้างมีความสุขมากกว่าที่กลุ่มปกติเห็น

ในด้านความสนใจในงานอาชีพนั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่มีความสนใจในการทำ งานเสริมสวยต่าง ๆ ซึ่งอาชีพนี้เป็นที่นิยมกันในหมู่ผู้หญิงทั่วไป กลุ่มรักรวมเพศให้เหตุผลที่ชอบเพราะเป็นอาชีพอิสระ น่าสนใจไม่ต้องอยู่ใต้อำนาจใคร นอกจากนั้นก็ชอบในด้านการค้าขาย การแสดงละคร ภาพยนตร์เป็นศิลปิน คิดว่าแสดงได้ก็เพราะมีอารมณ์อ่อนไหว ง่ายแสดงใจตามต้องการ ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่ของการรับราชการ การทำการค้าก็มีอยู่บ้าง โดยทั่วไปกลุ่มรักรวมเพศจะมีอาชีพไม่แตกต่างจากคนปกติแต่มีแนวโน้มความสนใจในงานแบบที่ผู้หญิงสนใจเป็นส่วนมาก

เกี่ยวกับการคบเพื่อน กลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่ามีเพื่อนชายหญิงเท่า ๆ กัน แต่มีความสนิทสนมกับเพื่อนหญิงมากกว่า ความมุ่งหมายในการคบเพื่อนหญิง เป็นแบบคู่คิดที่มีความเข้าใจกันแบบผู้หญิงคบกับผู้หญิงตามธรรมชาติ แต่การคบเพื่อนชายนั้นเป็นแบบการมีความสนใจเป็นพิเศษของการให้เพื่อนชายเป็นเพื่อนสนิทให้ความอบอุ่นและความรักกับตนเองเหมือนปฏิบัติกับผู้หญิงทั่วไป กลุ่มรักรวมเพศจึงมีความเห็นว่าเพื่อนชายเป็นบุคคลที่น่าสนใจและน่าเอาใจใส่มากที่สุด มีอยู่บ้างที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้ที่น่าสนใจเอาใจใส่มากที่สุดซึ่งอาจเป็นลักษณะของการหลงตัวเอง เพื่อชดเชยความรู้สึกที่คิดว่าไม่มีใครสนใจแม้แต่บิดาและพี่ชายของตน ทักษะคติที่มีต่อตนเองของกลุ่มรักรวมเพศมีลักษณะที่แตกต่างจากทัศนคติของกลุ่มปกติที่มีต่อตนเอง กลุ่มรักรวมเพศสนใจตนเองเพราะบิดาและพี่ชายให้ความสนใจจึงเกิดความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีความสำคัญอยู่บ้าง กลุ่มรักรวมเพศมีความเข้าใจตนเองได้ดี ยอมรับว่าตนเองเป็นคนที่ไม่ดีนัก มีความเมตตาค่อนข้างซื่อสัตย์และอ่อนแอ มีความซื่อสัตย์อยู่บ้าง ไม่คอยฉลาด มีอยู่สามประการที่ให้คะแนนมากกว่ากลุ่มปกติเล็กน้อยคือคิดว่าใจรอนนอยกว่า มีรูปร่างความสวยงามมากกว่า และฐานะความเป็นอยู่ที่ดีกว่ากลุ่มปกติอยู่บ้าง

การเลือกเพื่อนของกลุ่มรักรวมเพศพิจารณาจากบุคคลที่มีรูปร่างดี เป็นที่ดึงดูดใจจากเพื่อนชายที่อยู่ใกล้ชิดเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นก็พิจารณาจากลักษณะนิสัยที่เข้ากันได้ ซึ่งต่างจากกลุ่มปกติจะไม่เห็นว่ารูปร่างมีความสำคัญ กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่กล่าวว่าการเห็นผู้ชายรูปหล่อ มีลักษณะความเป็นชายคือมีความแข็งแรงและรูปร่างดีทำให้

เกิดความสนใจถึงคูใจแบบเดียวกับผู้หญิงที่เห็นผู้ชายหล่อ ๆ นั้นเอง

กลุ่มรักรวมเพศมักมีการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนเป็นกลุ่ม มีการนัดพบปะกันเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง การนัดนี้เพื่อพบกับคนที่ถูกใจ กลุ่มปกตินอกจากจะพบปะเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงแล้วยังมีจุดหมายเพื่อปรึกษาหารือกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนของกลุ่มรักรวมเพศจึงมีความหมายสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตของเขา เมื่อพบปะกันนอกจากจะมีการสนทนาในค่านต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ยังได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียดต่าง ๆ อาจคุยเรื่องเพศของตนสุก้นทั้งอย่างอิสระไม่ต้องอายเมื่อทุกคนเป็นแบบเดียวกัน นับว่าเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะชักจูงแนะนำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากปกติได้มากขึ้น

๑.๒.๓ เกี่ยวกับประสมการณ์ทางเพศ

ในค่านการแยกนอนคนเดียวนั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนมากจะแยกนอนในระยะเวลาตั้งแต่ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี จำนวนรองลงมาแยกนอนในระยะเวลา ๑๖ ปี ถึง ๒๐ ปี มีอยู่บ้างที่แยกนอนตั้งแต่อายุ ๕ ปี ถึง ๑๐ ปี พวกที่แยกนอนตั้งแต่อายุ ๒๐ ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด พวกที่ไม่เคยแยกนอนเลยก็มีอยู่บ้าง คือนอนกับพี่น้องและญาติตลอดมา ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่แยกนอนในระยะเวลา ๕ ปี ถึง ๑๐ ปี รองลงมาแยกนอนในระยะเวลา ๑๑ ปี ถึง ๑๕ ปี มีอยู่น้อยรายที่สุดที่แยกนอนตั้งแต่อายุ ๑๖ ปี ถึง ๒๐ ปี ไม่มีใครเลยที่ไม่แยกนอน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ การที่กลุ่มรักรวมเพศแยกนอนช้านั้นจากการวิจัยของบีเบอร์^{๑๙} พบว่ามีอยู่หลายรายที่มารคามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกชายอย่างไม่เหมาะสม มารคาและลูกชายนอนเตียงเดียวกันจนกระทั่งลูกชายอยู่ในวัยรุ่น หรือมารคาไม่ระมัดระวังในการปลดอยตัวให้ลูกชายเห็นร่างกายที่เปลือยของคนให้ลูกสนใจ ซึ่งจะไปเป็นเครื่องกีดกันลูกในทัศนคติทางเพศที่ถูกต้อง

¹⁹Bieber, op. cit., p. 968.

เกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศนั้น กลุ่มรักร่วมเพศจะเริ่มมีในระยะเวลาอายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี เป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาเริ่มมีเมื่ออายุระหว่าง ๑๖ ถึง ๒๐ ปี ที่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ เมื่ออายุ ๕ ถึง ๑๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติเริ่มมีความรู้สึกทางเพศเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี มากที่สุด รองลงมาอยู่ในระยะเวลาอายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี มีความรู้สึกทางเพศเมื่ออายุ ๕ ถึง ๑๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่ากลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีความรู้สึกทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เวลาที่มีอารมณ์ทางเพศ กลุ่มรักร่วมเพศจะทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยครั้งที่สุดคือต่ำกว่า ๕ ครั้งต่อเดือนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมากล่าวว่าไม่เคยทำเลย ที่กล่าวว่าทำน้อยครั้งและบ่อยครั้งมีอยู่บ้าง ที่กล่าวว่าทำบ่อยมากถึง ๒๐ ถึง ๒๕ ครั้งต่อเดือนมีน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มปกติมีลักษณะการกระทำใกล้เคียงกัน ดูจากตาราง ๒๒ คือส่วนใหญ่กล่าวว่าทำน้อยครั้งที่สุด และรองลงมากล่าวว่าทำน้อยครั้งคือประมาณ ๕ ถึง ๑๐ ครั้งต่อเดือน ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

กลุ่มรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี เป็นส่วนใหญ่ จำนวนรองลงมาที่มีความสัมพันธ์ในระยะเวลาอายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี ที่กล่าวว่ามีความสัมพันธ์ครั้งแรกอายุมากกว่า ๒๐ ขึ้นไปหรือมีในระยะเวลาอายุ ๕ ถึง ๑๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด กลุ่มปกตินั้นส่วนมากมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี จำนวนรองลงมาอยู่ในระยะเวลาอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป จะเห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ในด้านการมีความสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มรักร่วมเพศนั้น ส่วนมากมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกกับเพศชาย ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกกับผู้หญิงนั้นเมื่ออยู่เป็นจำนวนน้อย ดูจากตารางที่ ๒๔ ส่วนกลุ่มปกตินั้นไม่มีใครเลยที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายเลย แต่ทุกคนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงทุกคน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นกลุ่มรักร่วมเพศจะเล่าให้เพื่อนฟังมากที่สุด รองลงมาจะไม่เล่าให้ใครฟังเลย ในกลุ่มปกติจะเล่าให้เพื่อนฟังเป็นส่วนมาก รองลงมาจะไม่

เล่าให้ใครฟัง มีเล่าให้มารดาฟังและเล่าให้พี่ชายฟังด้วย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

ความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณสมบัติเป็นชายที่สมบูรณ์ในกลุ่มรักรวมเพศจะไม่มีเลย ส่วนมากคิดว่าตนเป็นชายที่ไม่สมบูรณ์นัก รองลงมารู้สึกว่าไม่มีความเป็นชายเลย จากตารางที่ ๖๖ สำหรับกลุ่มปกติแทบทุกคนคิดว่าตัวเองมีความเป็นชายอย่างสมบูรณ์ มีส่วนน้อยที่สุดเท่านั้นที่รู้สึกว่าตนเองเป็นชายที่ไม่สมบูรณ์เพราะคิดว่ามีท่าทางคล้ายผู้หญิง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

กลุ่มรักรวมเพศชอบการแต่งกายแบบผู้หญิงมากที่สุด จำนวนรองลงไปชอบแต่งกายเป็นชาย สำหรับกลุ่มปกตินั้นทุกคนชอบแต่งกายแบบผู้ชาย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

กลุ่มรักรวมเพศบอกเหตุผลที่ชอบแต่งกายเป็นหญิงเพราะ ทำให้รู้สึกเป็นหญิงมากขึ้น สำหรับพวกที่แต่งกายเป็นชายเพื่อทำให้รู้สึกเป็นชายมากขึ้น มีอยู่บางคนก็กล่าวว่าทำให้รู้สึกทางเพศ ที่กล่าวว่าทำเพื่อความสบายใจ ปล่อยให้สบาย และตามความนิยมของคนปกติมีอยู่ค่อนข้างน้อย ในกลุ่มปกติจะแต่งกายเป็นชายส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพื่อให้รู้สึกเป็นชายมากขึ้น นอกจากนั้นกล่าวว่าแต่งตามความนิยมของคนปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในกลุ่มรักรวมเพศนั้น ฟอร์ดและบีช ๒๐ ได้ศึกษาสังคมของพวกรักรวมเพศ พบว่า การแต่งกายคล้ายเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามเป็นเรื่องธรรมดา ผู้ชายแต่งกายเป็นผู้หญิง ทำงานแบบผู้หญิง ตลอดจนปรับตัวให้มามีท่าทางแบบเดียวกับผู้หญิง ๒๑ ในกลุ่มรักรวมเพศ การแต่งกายแบบผู้หญิงเป็นการกระทำเพื่อดึงดูดความสนใจสมาชิกเพศเดียวกัน

20 Ford and Beach op. cit., p. 129.

21 Ephraim Rosen and Ian Gregory, Abnormal Psychology,

(Philadelphia and London: W.B. Saunders Company, 1965), p. 377.

เกี่ยวกับความรู้สึกรักและชอบเพศเดียวกัน กลุ่มรักร่วมเพศเริ่มมีตั้งแต่อายุ ๑๑ ปีถึง ๑๖ ปี เป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาเริ่มเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี พวกที่เริ่มตั้งแต่อายุ ๕ ถึง ๑๐ ปี มีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกตินั้นส่วนใหญ่ไม่รักหรือชอบเพศเดียวกัน มีส่วนน้อยที่เพียงแต่ชอบเริ่มในระยะเวลาอายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี ที่ชอบในระยะเวลาอายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี และ ๕ ถึง ๑๐ ปี มีน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ จะเห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศมีความรักและสนใจในเพศเดียวกันในระยะวัยรุ่นเป็นส่วนมาก

ความรู้สึกรักเพศเดียวกันของกลุ่มรักร่วมเพศยังคงมีอยู่เสมอเป็นส่วนใหญ่ ที่กล่าวว่าบ้างบางครั้งมีเป็นจำนวนรองลงมา สำหรับกลุ่มปกตินั้นส่วนมากกล่าวว่าไม่เคยมีความรักในเพศเดียวกันที่เคยมีในวัยรุ่นแต่ปัจจุบันความรู้สึกนั้นหมดไปแล้ว ที่กล่าวว่ายังมีความรู้สึกชอบอยู่บ้างมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

กลุ่มรักร่วมเพศให้เหตุผลที่รักร่วมเพศเดียวกันเป็นเพราะ

นึกว่าตัวเองเป็นหญิงเนื่องจากได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาแบบผู้หญิง	๑๖	ราย
และจิตใจก็เป็นหญิงด้วย	๖	ราย
ต้องการความอบอุ่น และต้องการสามี	๘	ราย
เห็นว่าผู้ชายทุกคนก็รู้เรื่องดีเข้าใจง่ายและไม่ต้องรับผิดชอบมาก	๘	ราย
เป็นความต้องการทางจิตใจซึ่งเรียกร้องอย่างนั้น	๘	ราย
บอกไม่ถูกสาเหตุอะไรไม่ทราบ	๘	ราย
ต้องการใหม่คนเอาใจ	๓	ราย
มีความรู้สึกรักแม่มากและขาดพ่อ	๓	ราย

ในกลุ่มปกติ ที่ปฏิเสธว่าไม่รักผู้ชายมีอยู่	๓๒	ราย
ที่กล่าวว่ารักผู้ชายเพราะถูกอัยยาศ์ยกันดี	๓	ราย
คุยกันรู้เรื่องดี	๓	ราย
กล่าวว่าเพราะนิสัยดีและเป็นคนเก่ง	๒	ราย

ในด้านความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ได้รับนั้น กลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่กล่าวว่าจะไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษาเลย รองลงมากล่าวว่าจะได้รับการอบรมค่อนข้างน้อย ที่กล่าวว่าได้รับการอบรมค่อนข้างมากมีอยู่บ้าง ที่กล่าวว่าได้รับการอบรมน้อยที่สุดมีเป็นจำนวนน้อย สำหรับกลุ่มปกติส่วนใหญ่กล่าวว่าจะได้รับการอบรมเพศศึกษาค่อนข้างน้อย จำนวนรองลงมากล่าวว่าจะได้รับการอบรมค่อนข้างมากกับไม่เคยได้รับการอบรมมีจำนวนเท่ากัน จากตารางที่ ๙๑ ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

๐.๐๕

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ได้รับนั้นกลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่ได้จากเพื่อน จำนวนรองลงไปได้จากครูและหนังสือ ที่ได้รับจากบิดา พี่ชาย และพี่สาวมีจำนวนน้อยที่สุดในกลุ่มปกติมีลักษณะใกล้เคียงกัน จากตารางที่ ๙๒ ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ได้รับนั้น กลุ่มรักร่วมเพศส่วนมากกล่าวว่าจะมีความถูกต้องแต่บางส่วนเท่านั้น จำนวนรองลงมากล่าวว่าจะมีความรู้ที่ได้รับนั้นผิดเสียเป็นส่วนมาก ที่กล่าวว่าถูกต้องตามความเป็นจริงมีอยู่บ้าง และที่กล่าวว่าไม่ถูกต้องเลยมีน้อยที่สุด กลุ่มปกติมีความเห็นว่าความรู้ที่ได้รับนั้นถูกต้องแต่บางส่วน รองลงมากล่าวว่าจะถูกต้องตามความเป็นจริง ที่กล่าวว่าผิดเสียเป็นส่วนมากมีอยู่น้อยที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ เนื่องจากกลุ่มรักร่วมเพศได้รับความรู้ที่ไม่ค่อยถูกต้องตามความเป็นจริงอยู่เป็นจำนวนมากอาจทำให้ปฏิบัติตนไปในแนวทางที่ผิดจากปกติไป

ในด้านการปฏิบัติตนกับบุคคลที่รักกันกลุ่มรักร่วมเพศจะเลียนแบบมาจากเพื่อนเป็นหลักใหญ่ จำนวนรองลงมาจะคิดเอาเอง การเลียนแบบบิดามีอยู่บ้าง และการเลียนแบบมารดามีน้อยที่สุด ในกลุ่มปกติส่วนมากจะเลียนแบบจากบิดาที่ปฏิบัติตนมารดา การเอาแบบอย่างจากเพื่อนและคิดเองมีอยู่บ้าง มีอยู่ส่วนน้อยที่สุดที่โคแบบจากหนังสือ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๐๑

ความคิดเห็นที่ว่าบุคคลที่รักกันควรทำสิ่งที่เหมาะสมอย่างไรนั้น กลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่จำเป็นต้องแต่งงานกัน จำนวนรองลงมาควรอยู่

ด้วยกันอย่างเปิดเผย ส่วนที่เห็นความตรงกันนั้นมีจำนวนน้อยรายที่สุด ในกลุ่มปกติ
 คิดเห็นว่าการแต่งงานเป็นสิ่งที่เหมาะสมเป็นส่วนมาก จำนวนรองลงมาเห็นว่าควรอยู่
 กันอย่างเปิดเผย ที่เห็นว่าไม่จำเป็นเลยที่จะต้องแต่งงานกันมีอยู่บ้าง ทั้งสองกลุ่มมี
 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑^{๒๒} ร็กรวมเพศบางคนมีพัฒนาการความ
 สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเหมือนการแต่งงาน แต่ก็มีอุปสรรคเพราะความกดดันทางสังคม มี
 แนวโน้มที่จะนำไปสู่การแตกแยกของมิตรภาพเหล่านั้น ลอเรนซ์^{๒๓} กล่าวถึงการแต่ง-
 งานของพวกรักรวมเพศว่าเป็นการกระทำเพื่อปรับตัวเป็นลักษณะการประนีประนอมโดย
 อาศัยประเพณีนิยม ตามที่สังคมยอมรับ ซึ่งไม่ได้ผลในทางจิตใจ เพราะไม่มีความสุข
 และการแต่งงานก็ไม่ค่อยจะอยู่อย่างยาวนานนัก

จะเห็นได้ว่าในค่านิยมทางเพศพอจะกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มรักรวมเพศ
 ส่วนใหญ่จะแยกนอนคนเดียว เมื่อมีอายุค่อนข้างมากกว่ากลุ่มปกติซึ่งแยกนอนคนเดียวตั้งแต่
 อายุยังน้อย กลุ่มรักรวมเพศหลายรายที่ไม่เคยแยกนอนเลยจนโตมักจะนอนกับพี่น้อง
 หรือนอนกับย่า ยาย และมารดา กลุ่มปกติไม่มีใครเลยที่ไม่แยกนอน เป็นที่น่าสังเกต
 ว่าการไม่แยกนอนอาจจะทำให้เกิดที่โตขึ้นมีพฤติกรรมที่ผิดไปจากปกติในทางเพศในระยะ
 ที่โตขึ้นเขาสู่วัยรุ่น ทั้งนี้กลุ่มรักรวมเพศจะมีความรู้สึกทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติ คือเริ่ม
 มีความรู้สึกต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศเมื่ออายุน้อย การมีความรู้สึกทางเพศเร็วกว่า
 กลุ่มปกติยอมทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กเอง และต้องการที่จะทำตามที่ตนต้องการ กลุ่ม
 รักรวมเพศมักจะไม่ค่อยต้องการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองบ่อยนัก ทั้งนี้เป็นเพราะได้
 รับการสั่งสอนมาจากมารดาว่าผิด และบางคนก็คิดเอาเองว่าไม่ควรจะทำ จึงพยายาม
 ทำให้น้อยที่สุดเท่าที่เกี่ยวกับกลุ่มปกติ จากเหตุผลที่มีความรู้สึกทางเพศเร็วกว่าบุคคลปกติ
 และถูกห้ามการทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำให้กลุ่มรักรวมเพศหาทางออกด้วย
 การมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยการปฏิบัติจริง ๆ กับเพื่อนที่สนิทสนมด้วยซึ่งเป็นเพศชาย

²²Schofield, op. cit., P. 112.

²³Laurence, loc. cit.

ด้วยกันในระยะตั้งแต่อายุยังน้อยซึ่งอาจจะติดไปเป็นนิสัยที่แก้ไขได้ยากอีกประการหนึ่ง สำหรับกลุ่มปกติจะมีความสัมพันธ์ทางเพศเมื่ออายุมากกว่ากลุ่มรักร่วมเพศ ในกลุ่มรักร่วมเพศบางคนเคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงแต่ไม่เกิดความพอใจ สำหรับกลุ่มปกติไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายเลย

เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศกลุ่มรักร่วมเพศจะปกปิดไม่เล่าให้มารดาฟัง แต่จะเล่าให้เพื่อนซึ่งทำให้ทางครอบครัวไม่รู้ไม่ได้ให้การแก้ไขตักเตือนซึ่งทำให้ปฏิบัติแบบนี้อยู่เรื่อย ๆ จนคิดเป็นนิสัย สำหรับกลุ่มปกติการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามนอกจากจะเล่าให้เพื่อนฟังแล้วยังเล่าให้มารดาและพี่ชายฟังทำให้คนในครอบครัวทราบ กลุ่มรักร่วมเพศไม่เล่าให้ใครฟังโดยเฉพาะมารดา เพราะทราบว่าพฤติกรรมแบบนี้ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

ในด้านการแต่งกายนั้นส่วนใหญ่จะแต่งกายตามปกติในเวลาไปทำงานตามหน้าที่ แต่จิตใจมีความรู้สึกชอบการแต่งกายแบบผู้หญิง เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองไม่เป็นชายอย่างสมบูรณ์ คิดว่าตัวเองไม่ใช่ผู้ชาย ไม่แข็งแรงเข้าผู้ชาย เป็นการกระทำเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศชายโดยการแสดงเป็นหญิง นอกจากนี้ยังชอบเพราะเคยเอาเสื้อผ้าเครื่องใช้ของมารดา มาแต่ง หรือเคยแต่งตัวแบบผู้หญิงมาตั้งแต่เล็ก ๆ จากการใช้บุคคลในครอบครัวแต่งให้ทำให้มีความเคยชินมาตั้งแต่เล็กไม่อยากจะเปลี่ยน มีอยู่หลายรายที่แต่งกายเป็นชายในจิตใจมีความรู้สึกเพื่อแสดงความ เป็นชายมากขึ้น เพื่อให้ไม่มีใครคิดว่าตัวเองมีท่าทางแบบผู้หญิง สำหรับกลุ่มปกตินั้นแต่งกายแบบชายตามปกติที่สังคมนิยมกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศที่แสดงออกนั้นเกิดจากความรู้สึกทางจิตใจว่าไม่เป็นชายที่สมบูรณ์ทำให้เกิดพฤติกรรมทดแทน และความเคยชินทำให้ไม่อยากจะเปลี่ยนจากการแต่งกายจากหญิงมาเป็นชาย

เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศเริ่มมีความสนใจในเพศเดียวกันในระยะอายุ ๑๑ ถึง ๑๖ ปี แต่กลุ่มปกติในวัยเดียวกันนี้จะไม่สนใจเพศเดียวกัน กลุ่มรักร่วมเพศจะสนใจเพศเดียวกันและมีความรู้สึกรักด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน จากการขาดความใกล้ชิดกับบิดา และพี่ชาย ทำให้เกิดความรู้สึกอ้างว้างขาดความอบอุ่นทางจิตใจทำให้ต้องการมีใครสักคนที่เข้มแข็งและให้ความอบอุ่นคุ้มครองแทนบิดา เมื่อมีความรู้สึกทางเพศก็ต้อง-

การจะมีกับบุคคลที่ตนรักคือผู้ชายด้วยกันเกิดจากจิตใจเรียกร้องอาจเป็นไปได้ว่าคนรัก-
รวมเพศมีจิตใจที่ค่อนข้างจะอ่อนไหวใฝ่กายและมีการระงับใจในสิ่งที่ตนเองต้องการได้
ยากจึงทำให้เกิดความรู้สึกต้องการกระทำแบบที่ปรารถนาอยู่เรื่อย ๆ ไปจนติดเป็นนิสัย
มีผู้ให้เหตุผลว่าจากสภาพความเป็นอยู่ภายในบ้านที่ได้เห็นชีวิตครอบครัวของบิดามารดา
แล้วไม่ค่อยมีความสุขนัก มีความขัดแย้ง รุนราว การที่ตนเองรับผิดชอบต่อครอบครัวของบิดา
ทำให้รู้สึกว่าทำอะไรเช่นนั้นไม่ได้ รู้สึกไม่อยากมีครอบครัวที่ต้องมีลูกเป็นภาระ ไม่อยากรับ
ผิดชอบเพราะกลัวว่าจะทำอะไรก็จืดจางไปสนใจเพื่อนชายด้วยกันเพราะคิดว่าไม่คงรับผิด
ชอบมากนัก มีอยู่หลายรายที่ให้ความคิดความรู้สึกเบื้อผู้หญิงต้องเอาใจกันบ่อย ๆ เอาใจ-
ยาก บางทีไม่รู้จะพูดจาอะไร เรื่องกันอย่างไรจึงเห็นว่าคุณชายด้วยกันดีกว่าพูดจากันง่าย
เข้าใจได้ก็ ทั้งยังเอาใจปรนนิบัติดีกว่าผู้หญิงเสียอีก พวกที่กล่าวดังนั้นก็ปฏิบัติตนเป็น
ผู้ชาย มีอยู่หลายรายที่กล่าวว่าความรักและสนใจในเพศชายที่มันนั้นไม่ทราบสาเหตุที่แท้-
จริงมันเกิดขึ้นในจิตใจเอง มีความรู้สึกวาจิดใจเรียกร้องอย่างนั้นทำให้สนใจผู้ชายมาก
กว่าผู้หญิงมีความรู้สึกว่าเห็นผู้ชายไม่ได้เป็นต้องชอบและอยากอยู่ใกล้ชิด มีความต้องการ
ให้เขาเอาใจแบบที่เคยได้เห็นผู้ชายปฏิบัติต่อผู้หญิงที่รักกัน ในจิตใจนั้นไม่อยากเอาใจ
ผู้หญิงเพราะคิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง นอกจากนั้นก็ให้เหตุผลว่ามีความรู้สึกรักและ
สงสารแม่มากที่ถูกพ่อกดขี่ไป ซากพ่อต้องการให้มีคนสนใจดูแลตนเองแบบพ่อและไม่
อยากให้อุหญิงต้องเข้าใจแบบแม่

เมื่อพิจารณาจากสภาพสิ่งแวดล้อมของกลุ่มรักรวมเพศจะเห็นได้ว่าเกิดจากครอบ
ครัวที่ขาดความอบอุ่นใกล้ชิดจากบิดาเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับการมีสภาพครอบครัวที่มี
ความรุนแรงสับสนและความเฉยเมยระหว่างสมาชิกในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูที่มี
แนวโน้มไปทางใดทางหนึ่งเช่นเลี้ยงลูกชายแบบเลี้ยงลูกสาว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมมี
อิทธิพลต่อบุคคลโดยเฉพาะในกลุ่มรักรวมเพศ ทำให้มีจิตใจที่แตกต่างไปจากกลุ่มปกติ
เมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้นก็ต้องออกมาอยู่ในสังคมทำให้เกิดปัญหาทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ที่แก้ไขไม่ใฝ่กาย ๆ ต้องอาศัยเวลาและความเข้าใจเป็นพิเศษในสิ่งที่ได้มีการปฏิบัติตน
เพื่อการชดเชยสิ่งที่ขาดไป ในกลุ่มปกติสภาพครอบครัวชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างดีไม่
ค่อยมีปัญหา มีความสนิทสนมใกล้ชิดกับบิดามารดา ทำให้ไม่ต้องการหาสิ่งที่มาชดเชย

ความต้องการ กลุ่มปกติจะมีความสนใจในเพื่อนเพศเดียวกันแต่ไม่รักเพียงแต่ถูกอหิชาศัยกัน รู้สึกว่าคบกันง่ายไม่ต้องระวังตัว เหมือนคบกับผู้หญิง ที่ชอบผู้ชายด้วยกันมีอยู่บาง- เพราะนิยมชมชอบในความสามารถคือเห็นว่าเป็นคนเก่ง ไม่เคยต้องการความรักหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยเพราะได้รับความอบอุ่นความสัมพันธ์ใกล้ชิดจากครอบครัวเพียงพอแล้ว

เป็นที่น่าสนใจว่ากลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มปกติไม่ค่อยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษา นัก กลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่ได้รับจากเพื่อนซึ่งอาจนำไปในทางที่ผิดเพราะกลุ่มรักร่วมเพศยอมรับว่าความรู้ที่ได้รับส่วนใหญ่จะผิดและไม่ค่อยเป็นไปตามปกติ สำหรับกลุ่มปกตินั้นอาจโชคดีกว่าที่มีความรู้สึกทางเพศชากว่ากลุ่มรักร่วมเพศทำให้การมีความสัมพันธ์ทางเพศและจากการเรียนรู้จากเพื่อนหรือทางอื่น อาจจะมีแนวทางที่เป็นไปตามปกติได้มากกว่า จึงไม่ทำให้เกิดปัญหาความผิดปกติกทางเพศขึ้น กลุ่มรักร่วมเพศยอมรับว่าความรู้ที่ได้รับและนำไปปฏิบัติมักจะผิด แต่ก็ไม่ได้คิดแก้ไขเพราะชอบและบางรายก็ไม่เห็นว่าเป็นความเสียหายอะไร มีบางรายก็ต้องการจะแก้ไขแต่รู้สึกจะทำไต่ยาก

ในการปฏิบัติตนกับคนที่รักนั้น กลุ่มรักร่วมเพศไม่เลียนแบบจากบิดาที่เกี่ยวกับบทบาทของความเป็นชายในการปฏิบัติต่อผู้หญิง แต่กลุ่มรักร่วมเพศจะคิดเอาเองว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้เพื่อนชายที่ตนชอบอยู่ด้วยกันนาน ๆ สำหรับกลุ่มปกติจะมีการเลียนแบบจากบิดา กลุ่มรักร่วมเพศอาจจะอยู่กับคู่ที่เป็นชายไต่ยาวนานส่วนใหญ่จะไม่คิดถึงการแต่งงาน เพราะการแต่งงานกับผู้ชายด้วยกันไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนใหญ่จึงเห็นได้ว่าไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องแต่งงาน ที่คิดอยากแต่งก็มีอยู่บ้างแต่ไม่อยากจะ เป็นชายแบบที่เป็นอยู่นอกจากนั้นก็มีความพอใจในสภาพที่เป็นอยู่เป็นส่วนใหญ่ แต่การอยู่ด้วยกันเป็นคู่แบบการแต่งงานส่วนมากอยู่ด้วยกันไม่ค่อยยึดกันมีการเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ กลุ่มรักร่วมเพศหลายคนที่มีความเห็นยอมรับสภาพความเป็นไปของตนเองและก็ยอมรับว่าเพื่อนชายที่มาสนใจตนนั้นไม่ค่อยชอบตนอย่างแท้จริง และยอมรับว่าการที่บุคคลคนนั้นมาชอบเขาก็เป็นการผิดปกติเช่นกัน ในกลุ่มปกติจะไม่มีปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและจำเป็นของการแต่งงาน

เป็นที่น่าสังเกตและสนใจว่า ครอบครัวเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์จิตใจและพฤติกรรมของบุคคลในหลายด้าน นับตั้งแต่เกิดความสัมพันธ์ของบิดามารดามียุทธศาสตร์ต่อเด็ก การที่เด็กจะมีสุขภาพจิตดี สามารถมีความสุขและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเหมาะสมในสังคมนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามารดาและบุคคลภายในครอบครัวเป็นรากฐานเสียก่อน ถ้าในบ้านขาดความสัมพันธ์ที่ดีย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ของเด็กโดยเฉพาะจากการวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าบิดามีความสำคัญมากที่สุดในการมีความสัมพันธ์กับบุตร การที่บุตรมีความรู้สึกห่างเหินกับบิดาเพราะบิดาเป็นผู้แสดงให้เห็นว่าไม่รักและสนใจขาดความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับลูกขาดความใกล้ชิดกับลูก จึงไม่เป็นปัญหาอะไรที่จะทำให้ลูกขาดความนิยมชมชื่นและไม่เห็นความสำคัญของบิดา ความรู้สึกที่จะเลียนแบบหรือเห็นความสำคัญของความเป็นชายของบิดาก็หมดไป หันไปสนใจเลียนแบบผู้อื่นและแสวงหาการชดเชยในทางที่ผิดได้เมื่อมีโอกาสเข้าไปอยู่ในสังคมที่มีส่วนในการชักชวนให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มรักร่วมเพศกับกลุ่มปกติที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและตัวเอง

๒.๑ ทัศนคติของกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มปกติที่มีต่อบิดา ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือกลุ่มรักร่วมเพศมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อบิดานัก จากตอนที่สอง ตารางที่ ๑ พิจารณาจากการไต่ถามน้อยกว่ากลุ่มปกติในทุกข้อ โดยมีความแตกต่างกันในข้อย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน ๑๕ ข้อ คือ ในด้านความแข็งแรง ในด้านความฉลาด ในด้านความสวยงาม กลุ่มปกติให้คะแนนคุณสมบัติดังกล่าวดีกว่ากลุ่มรักร่วมเพศให้ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ในด้านการมีเหตุผล ความอ่อนโยนของบิดานั้นกลุ่มรักร่วมเพศเห็นว่าบิดามีน้อยกว่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในด้านความดีนั้น กลุ่มปกติเห็นว่า บิดามีดีค่อนข้างมาก มีความเมตตา มีความยุติธรรม ค่อนข้างกล้าหาญ โอบอ้อมอารี ชยัน เป็นกันเอง ค่อนข้างมีความสุข นานับถือ แต่กลุ่มปกติมีความเห็นว่าบิดามีคุณสมบัติดังกล่าวดีกว่าในทุกด้าน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญในขอตาง ๆ ที่กล่าวข้างต้นที่ระดับ .๐๐๑ สำหรับข้อที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือ ลักษณะของความใจเย็น ฐานะความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง การมีอำนาจและความสะอาดค่อนข้างมาก ซึ่งมีอยู่เพียงสี่หัวข้อเท่านั้น จากการหาความแตกต่างโดยเฉลี่ยพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อบริกา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๕.๓๓$)

๒.๒ ทัศนคติของกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติที่มีต่อมารดา กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนนมารดา น้อยกว่ากลุ่มปกติแทบทุกด้าน จากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๒ ทัศนคติในขอย่อยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมีอยู่ ๑๑ ด้าน เกี่ยวกับความดีของมารดา ลักษณะของการมีเหตุผล ความสะอาด กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนนน้อยกว่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน กลุ่มปกติเห็นว่ามารดามีคุณสมบัติดังกล่าวดีกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในด้านความเมตตา ความยุติธรรม ความขยัน ความเป็นกันเอง ความสุข และความน่านับถือนั้น กลุ่มปกติเห็นว่า มารดามีลักษณะดีกว่าที่กลุ่มรักรวมเพศเห็น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ สำหรับความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความฉลาด ความโอบอ้อมอารี ความใจเย็น ความสวยงาม ตลอดจนฐานะความเป็นอยู่ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี และมีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จากผลการหาความแตกต่างโดยเฉลี่ย พบว่าทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อ มารดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๕๘$)

๒.๓ ทัศนคติที่มีต่อพี่ จากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๓ กลุ่มรักรวมเพศมีความเห็นว่าพี่มีนิสัยค่อนข้างดี แต่กลุ่มปกติเห็นวามากกว่าในทุกทาง ในด้านความแข็งแรงนั้น กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าพี่มีความแข็งแรงน้อยกว่าที่กลุ่มปกติเห็น ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านความฉลาด กลุ่มรักรวมเพศคิดว่าพี่ฉลาดน้อยกว่าที่กลุ่มปกติคิด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในด้านความดี ความเมตตา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความอ่อนโยน ความสุข ความน่านับถือ และในด้านความสะอาด กลุ่มปกติเห็นว่าพี่มีนิสัยเหล่านั้นมากกว่าที่กลุ่ม

รกร่วมเพศคิดว่าที่เป็นเช่นนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านความกล้าหาญ ความใจร้อน ฐานะความเป็นอยู่ การมีอำนาจ ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันอยู่ในเกณฑ์ จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จากการเปรียบเทียบผลเฉลี่ยของคะแนนของทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๖.๘๓$)

๒.๔ ทศนคติของกลุ่มรกร่วมเพศที่มีตนเอง จากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๕ จะเห็นว่าตนเองมีคุณสมบัติต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างดีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกลุ่มปกติมีความเห็นว่ามีคุณลักษณะที่ดีกว่าในทุกทาง ในด้านความดี ความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความฉลาด ความขยัน ความอ่อนโยน ความน่านับถือ ทั้งหมดกลุ่มรกร่วมเพศให้คะแนนน้อยกว่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในด้านความเมตตา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี ความมีเหตุผล ความเป็นกันเอง ความสวยงาม การมีอำนาจ และในด้านการสะอาด กลุ่มรกร่วมเพศก็ให้คะแนนน้อยกว่ากลุ่มปกติ แสดงว่าทศนคติที่มีตนเองโดยทั่วไปไม่ดีเท่ากลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในเรื่องดังกล่าวแล้ว มีอยู่เพียงสามด้านที่ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือในด้านความใจเย็น ฐานะความเป็นอยู่ และการมีความสุขซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง จากการหาผลเฉลี่ยของทศนคติที่มีตนเอง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๕.๐๘$)

๒.๕ ทศนคติที่มีต่อเพื่อนชายที่รักที่สุดของกลุ่มรกร่วมเพศอยู่ในเกณฑ์ดี จากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๕ แต่ก็ยังน้อยกว่ากลุ่มปกติในเกือบทุกด้าน ในด้านความดี ความขยัน ความอ่อนโยน ความสุข ความน่านับถือ กลุ่มปกติให้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก กลุ่มรกร่วมเพศให้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนทางด้านความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความฉลาด ความโอบอ้อมอารี การมีเหตุผล ลักษณะการเป็นกันเองนั้นกลุ่มรกร่วมเพศและกลุ่มปกติมีความเห็นต่างกันมาก กลุ่มปกติเห็นว่าเพื่อนชายมีความดีมากกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ส่วนที่เหลือในด้านความเมตตา ความ

กล่าวหาญ ความแข็งแรง ความใจเย็น ซึ่งกลุ่มปกติเห็นว่าเพื่อนชายมีลักษณะเช่นนี้มากกว่ากลุ่มรักรวมเพศเห็น กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าเพื่อนชายมีฐานะดีกว่าที่กลุ่มปกติคิด ในด้านความหล่อหรือสวยงาม ความมีอำนาจ และในด้านความสะอาด ทั้งหมัดที่กล่าวแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จากการหาค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๘๒$)

๒.๖ ทศนคติที่มีต่อเพื่อนหญิงที่รักที่สุด ดูจากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๖ ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นต่อเพื่อนหญิงที่รักที่สุดใกล้เคียงกันเกือบทุกด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง ๒ ข้อ คือในด้านความเมตตา กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าเพื่อนหญิงที่รักที่สุดมีความเมตตามาก แต่กลุ่มปกติเห็นว่า มีความเมตตามากกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในด้านความอ่อนแอ นั้น กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าเพื่อนหญิงอ่อนแอกว่าที่กลุ่มปกติเห็น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยการหาค่าเฉลี่ย ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๑.๘๐$)

๒.๗ ทศนคติที่มีต่อผู้ชายทั่วไป ดูจากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๗ กลุ่มรักรวมเพศมีความเห็นว่าผู้ชายทั่วไปมีนิสัยค่อนข้างดี แต่กลุ่มปกติเห็นว่ามีนิสัยดึกดำ ในด้านการมีอำนาจกลุ่มปกติเห็นว่าผู้ชายมีอำนาจน้อยกว่ากลุ่มรักรวมเพศ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เกี่ยวกับความดี ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความขยัน ความเป็นกันเอง ความน่านับถือ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ คือกลุ่มปกติเห็นว่าผู้ชายทั่วไปมีลักษณะที่ดีกว่ากลุ่มรักรวมเพศเห็น ในด้านความโอ้อวดอวดวี การมีเหตุผล ความอ่อนโยนนั้นทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับความเมตตา ความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความฉลาด ความใจเย็น ฐานะความเป็นอยู่ ความสวยงาม ซึ่งกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าผู้ชายทั่วไปมีรูปร่างหล่อกว่าที่กลุ่มปกติคิด การมีความสุข และที่เกี่ยวกับความสะอาด ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันอยู่ในเกณฑ์ดี จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จากการหาค่าเฉลี่ยของทุกข้อเกี่ยวกับทศนคติที่มีต่อผู้ชายทั่วไปพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๘๘$)

๒.๘ ทศนคติที่มีต่อผู้อื่นทั่วไป ดูจากตอนที่ ๒ ตารางที่ ๘ กลุ่มรักรวมเพศ ให้คะแนนผู้อื่นทั่วไปน้อยกว่ากลุ่มปกติ ในด้านฐานะความเป็นอยู่เห็นว่ายู่ในระดับปานกลาง แตกกลุ่มปกติเห็นว่าค่อนข้างดี ลักษณะการมีอำนาจกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าผู้อื่นทั่วไปมีอำนาจน้อยกว่าที่กลุ่มปกติเห็น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในสองข้อที่กล่าว ที่ระดับ .๐๕ ในด้านความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ และความแข็งแรง กลุ่มปกติเห็นว่าผู้อื่นทั่วไปมีลักษณะในด้านดังกล่าวดีกว่าที่กลุ่มรักรวมเพศมีความเห็น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ส่วนที่เหลือในด้านความดี ความเมตตา ความยุติธรรม ความฉลาด ความโอบอ้อมอารี ความมีเหตุผล ความขยัน ความเป็นกันเอง ความใจเย็น ซึ่งกลุ่มปกติเห็นว่าผู้อื่นทั่วไปมีลักษณะนั้นน้อยกว่าที่กลุ่มรักรวมเพศเห็น ในด้านความอ่อนโยน ความสุข ความน่านมกัถือ และความสะอาด ลักษณะดังกล่าวแล้วทั้งสองกลุ่มเห็นว่าผู้อื่นมีคุณสมบัติเหล่านั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จากการหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (t = ๒.๓๘)

๒.๙ ทศนคติที่มีต่อตัวข้าพเจ้าเอง กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนนตัวเองค่อนข้างต่ำ และในระดับปานกลางที่ให้คะแนนสูงค่อนข้างดีมีอยู่เพียงบางด้านดังนี้ โดยคิดว่าตัวเองมีความโอบอ้อมอารี มีเหตุผล ค่อนข้างขยันเป็นกันเอง ซึ่งกลุ่มปกติคิดว่าตัวเองมีลักษณะนั้นมากกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านความดี คิดว่าตัวเองดีมาก มีความยุติธรรม มีอำนาจ ซึ่งกลุ่มปกติเห็นว่า มีลักษณะนั้นมากกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เกี่ยวกับความซื่อสัตย์กลุ่มรักรวมเพศคิดว่ามีอยู่มากพอสมควร ในด้านความซื่อสัตย์มีอยู่ในระดับปานกลาง มีความอ่อนแอ โอบอ้อมอารีมาก มีความทุกข์ และความสุ่ม ในระดับปานกลาง ยกเว้นความอ่อนแอแล้ว กลุ่มปกติคิดว่าตัวเองมีลักษณะดีมากกว่าในทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านความสุข ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ได้แก่ความเมตตา ความใจร้อน ความสวยงาม ฐานะความเป็นอยู่ โดยเฉพาะ

ความสวยงามกลุ่มรักรวมเพศคิดว่าตัวเอง เคนกว่ากลุ่มปกติ ตลอดจนความอ่อนโยนที่
 กลุ่มรักรวมเพศคิดว่ามีมากกว่ากลุ่มปกติ ความน่านับถืออยู่ในระดับปานกลาง ตลอดจน
 การมีความสะอาดค่อนข้างมาก ซึ่งทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .๐๕ จากการหาค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อตัวเองของทั้งสองกลุ่มพบว่า
 กลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑
 (t = ๘.๕๑)

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ ๓ ประการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ไคลด์ตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ ดังจะได้อภิปรายต่อไป

๑. สมมติฐานข้อที่หนึ่งกล่าวว่ามีความแตกต่างในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว
 ของบุคคลที่รักรวมเพศกับบุคคลปกติ พบว่า กลุ่มรักรวมเพศมีความผูกพันใกล้ชิด ได้รับความรักและเอาใจใส่จากมารดามากเท่ากันและมากกว่ากลุ่มปกติในบางกรณี ขณะที่กลุ่ม
 ปกติมีความรัก มีความใกล้ชิดผูกพันกับบิดามากกว่ากลุ่มรักรวมเพศมาก เกี่ยวกับพี่น้อง
 ส่วนใหญ่กลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพี่ชายไม่เท่าเทียมกับกลุ่มปกติ ความสัมพันธ์
 กับน้องชายดีกว่ากับพี่ชายอยู่บ้าง แต่กลุ่มปกติมีความสัมพันธ์กับพี่ชายที่สาวน้องชายน้อง-
 สาวอยู่ในเกณฑ์ดี กลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพี่สาวและน้องสาวค่อนข้างดี
 ในด้านการปฏิบัติตนต่อพี่ชายและน้องชายของกลุ่มรักรวมเพศโดยทั่วไป เช่น การ
 เล่น การทะเลาะกัน ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากกลุ่มปกติ สำหรับบรรยากาศภายใน
 ครอบครัวนั้นกลุ่มรักรวมเพศได้รับความอบอุ่นน้อยกว่า กลุ่มรักรวมเพศมีความเฉยเมย
 และห่างเหินกันมากกว่ากลุ่มปกติ ในครอบครัวของกลุ่มรักรวมเพศมารดาจะเป็นใหญ่มี
 อำนาจในบ้าน เป็นผู้ตัดสินใจสิ่งต่างๆกระทำผิดเป็นส่วนใหญ่ แต่ในกลุ่มปกติบิดาหรือทั้ง
 บิดาและมารดามีอำนาจร่วมกันในการตัดสินใจบุคคลในบ้าน จึงสรุปผลได้ว่ามีความ
 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัวระหว่างกลุ่มรักรวมเพศกับกลุ่ม
 ปกติ ผลจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่หนึ่ง

๒. สมมติฐานที่กล่าวว่ามีความแตกต่างกันในชีวิตพื้นฐานเบื้องต้นของกลุ่มรัก
 รวมเพศกับกลุ่มปกติเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับ

๒.๑ ในด้านการแสดงความคิดเห็นกลุ่มรักร่วมเพศมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น มีโอกาสในการปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ ของครอบครัวน้อยกว่ากลุ่มปกติมาก สำหรับกฎเกณฑ์หรือระเบียบภายในบ้านนั้นกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มปกติมีความเห็นใกล้เคียงกันว่าเหมาะสมแล้ว

๒.๒ เกี่ยวกับเพื่อน กลุ่มรักร่วมเพศมีความสนใจในเพื่อนชายมากกว่าเพื่อนหญิง กลุ่มปกติสนใจเพื่อนหญิงมากกว่าเพื่อนชาย การเลือกเพื่อนกลุ่มรักร่วมเพศพิจารณาจากรูปร่างดี หล่อ ทำให้เกิดความสนใจ แต่กลุ่มปกติจะพิจารณาจากคุณสมบัติอื่น เช่น นิสัยดีมากกว่า

ในด้านอาชีพกลุ่มรักร่วมเพศมีความสนใจอาชีพแบบที่ผู้หญิงทำเป็นส่วนใหญ่ คือ การเสริมสวย มีอยู่บ้างที่มีอาชีพเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป สำหรับกลุ่มปกติมีความสนใจในการรับราชการ เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีใครเลยที่สนใจอาชีพเสริมสวย

๒.๓ เกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ กลุ่มรักร่วมเพศ แยกนอนเมื่ออายุมากกว่ากลุ่มปกติมีอยู่บ้างที่ไม่แยกนอนเลย คือนอนกับผู้หญิงอื่น ๆ ในครอบครัว เช่น ย้าย ย่า น้องสาว แต่กลุ่มปกติทุกคนจะแยกนอนเมื่อบิคามารดา เห็นว่าเหมาะสมโดยมาก จะแยกนอนตั้งแต่อายุยังน้อย กลุ่มรักร่วมเพศมีความรู้สึกทางเพศและมีความสัมพันธ์ทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มรักร่วมเพศมีความรักและสนใจผู้ชายมาก ต้องการอยู่ควยกันแต่ไม่เห็นความสำคัญของการแต่งงานเท่ากับกลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในด้านความรู้ทางเพศศึกษาที่ได้รับ เพียงเล็กน้อยของทั้งสองกลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่ได้รับความรู้ทางเพศที่ผิด แต่ในกลุ่มปกติความรู้ทางเพศที่ได้รับค่อนข้างถูกต้องตามความเป็นจริง ไม่มีความแตกต่างเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ควยตนเองระหว่างกลุ่มปกติและกลุ่มรักร่วมเพศ

จากการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มปกติกับกลุ่มรักร่วมเพศในด้านพื้นฐานชีวิตเบื้องต้นและประสบการณ์ที่ได้รับ จึงสรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้มีผลสนับสนุนสมมติฐานข้อที่สอง

๓. ในค่าน้ำทัศนคติของบุคคลสองกลุ่มมีต่อ พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อนชายที่รักที่สุด
 ผู้ชายทั่วไป ผู้หญิงทั่วไป และทัศนคติต่อตัวเอง กลุ่มปกติมีความเห็นต่อบุคคลดังกล่าว
 ต่ำกว่ากลุ่มรักรวมเพศ แม้จะมีข้อปลีกย่อยบางข้อที่กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่ามีส่วนที่เท่ากับ
 กลุ่มปกติก็มีเพียงเล็กน้อย ทั้งสองกลุ่มจึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทัศนคติที่มี
 ต่อเพื่อนหญิงที่รักที่สุดเท่านั้นที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันจึงไม่มีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ไคส่วนใหญ่จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อสามที่ว่า กลุ่มปกติ
 และกลุ่มรักรวมเพศมีทัศนคติต่อบุคคลอื่นและตัวเองแตกต่างกัน

ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติจะเห็นว่ามีความ
 ความแตกต่างกันในค่าน้ำความสัมพันธ์กับครอบครัว ชีวิตพื้นฐานและประสบการณ์ต่าง ๆ
 ที่ได้รับซึ่งย่อมมีอิทธิพลและมีส่วนในการทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันไป ผลที่ได้
 ทราบนี้อาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเยาวชนของชาติเพื่อช่วยในการแก้ไข
 ข้อบกพร่องและป้องกันสิ่งที่ไม่เหมาะสมที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุกครอบครัวต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย